Nr. 10 Poznań, dnia 8 marca 1924. 1924

Dziennik Urzędowy Województwa Poznańskiego

Wiersz dwułamowy kosztuje 1000000 mk. Cenę poszczególnych numerów oblicza się według arkuszy. Arkusz kosztuje 500000 mk.

Treść działu urzędowego:

Treść działu nieurzędowego:

Dział urzędowy.

659. **Obwieszczenie w przedmiocie uprawy tytoniu w roku 1924.**

Na podstawie ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409) o monopolu tytoniowym i rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 6 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 20) w przedmiocie uprawy tytoniu w roku 1924, obwieszcza się, co następuje:

I. W roku 1924 wolno uprawiać tytoń:

1. w województwie stanisławowskiem: w powiatach: horodeńskim, kołomyjskim, kosowskim, peczeniżyńskim, rohatyńskim, śniatyńskim, stanisławowskim i tłumackim;
2. w województwie tarnopolskiem: w powiatach: borszczowskim, buczackim, czortkowskim, husiatyńskim, podhajeckim, skałackim, tarnopolskim, trembowelskim, zaleszczyckim i zbaraskim;
3. w województwie wołyńskiem: w powiatach: krzemienieckim, dubieńskim i ostrogskim, tudzież w południowej części powiatu rówieńskiego po linję biegu rzeki Horyń i w południowej części powiatu łuckiego po linję kolei Kowel-Zdołbunowo;
4. w województwie białostockiem: w powiatach: grodzieńskim i wołkowyskim;
5. w województwie pomorskiem: w powiecie grudziądzkim;
6. w województwie śląskiem: w powiecie rybnickim.

II. Uprawiający tytoń na powyżej oznaczonym obszarze uprawy tytoniu obowiązani są odsprzedać cały zbiór tytoniu Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego po cenach taryfowych, które ustanowi Minister Skarbu.

III. Warunki otrzymania pozwolenia na uprawę tytoniu w powyżej oznaczonym obszarze uprawy tytoniu, tudzież obowiązki plantatorów tytoniu określone są w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 6-go stycznia 1924 r.

(Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 20) w przedmiocie uprawy tytoniu w roku 1924.

IV. W powiatach niewymienionych pod I nie wolno uprawiać tytoniu.

V. Uprawa tytoniu dla własnego użytku jest bezwarunkowo na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej zabroniona.

VI. Winni niedozwolonej uprawy tytoniu karani będą grzywną, a tytoń nielegalnie wyprodukowany ulegnie konfiskacie (zniszczeniu).

Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Warszawa, dnia 17 stycznia 1924 r.

Powyższe podaję do wiadomości i zastosowania się.

Poznań, dnia 27 lutego 1924 r.

L. dz. 464 24. I. R. Wojewoda: *Bniński.*

660. Obwieszczenie.

Zarządzenie moje z dnia 17 marca r. 1923 l. dz. 2043/23 I. D. na mocy rozporządzenia Rady Związkowej Rzeszy Niemieckiej z dnia 29 czerwca r. 1916 oraz do nich wydanych przepisów wykonawczych z dnia 6 września r. 1917 (Dziennik Urzędowy Województwa Poznańskiego na rok 1923, numer 19) zmienia się jak następuje:

§ 3 tegoż zarządzenia otrzymuje następujące brzmienie:

Za oddanie zwierząt wraz ze skórą płaci właściciel rakarni właścicielowi zwierzęcia lub padliny następujące wynagrodzenie:

1. za konia do 2½ lat	40	funt. żyta
2. „ „ ponad 2½ lat	100	„ „
3. „ muła lub osłomuła do 2½ lat	40	„ „
4. „ muła lub osłomuła ponad 2½ lat	75	„ „
5. „ osła	40	„ „
6. „ sztukę bydła rogatego do 2 lat	80	„ „
7. „ sztukę bydła rogatego ponad 2 lata	200	„ „
8. „ świnię wagi 50—100 kilo	80	„ „
„ świnię za każde dalsze 50 kilo	100	„ „ więcej

Na żądanie właściciela zwierzęcia jest Wróblewicz zobowiązany oddać skórę, o ile takowa nie musi być według obowiązujących przepisów zniszczoną.

W razie żądania zwrotu skóry przez właściciela upada obowiązek płacenia odszkodowania za padlinę i właściciel padliny płaci za skórę zwierząt powyżej ad 1, 2, 6 i 7 — 200 funtów żyta.

Poznań, dnia 25 lutego 1924 r.

L. dz. 1286/24. I. D. Wojewoda: *Bniński.*

661. Na mocy rozporządzenia Rady Związkowej Rzeszy Niemieckiej z dnia 29 czerwca 1916 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. str. 631) i rozporządzenia tejże Rady z dnia 17 sierpnia 1917 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. str. 715) oraz do nich wydanych przepisów wykonawczych z dnia 6 września 1917 r., zarządza się niniejszem dla obszaru powiatu czarnkowskiego, co następuje:

§ 1.

Zużytkowanie i nieszkodliwe usunięcie wszystkiej padliny ze zwierząt, co do której istnieje obowiązek donoszenia, jest w powiecie czarnkowskim uregulowane w myśl § 1 i 4 ustawy państwowej o usuwaniu padliny z dnia 17 czerwca 1911 r. (Dz. U. Rz. Niem. str. 248) i w myśl § 4 przepisów wykonawczych z dnia 1 maja 1912 r. (Dz. Min. Roln. str. 777) przez powiatowe rozporządzenia policyjne. Odwożenie i zużytkowanie padliny jest kontraktowo przekazane: na obwód Wieleń p. Woźniakowi w Wieleniu, na obwód Czarnków p. M. Szudarkowi w Czarnkowie.

§ 2.

Za odwożenie padliny w myśl przepisów powiatowego rozporządzenia policyjnego nie pobiera się żadnej opłaty.

§ 3.

Za oddanie zwierząt wraz z skórą płaci rakarz właścicielowi następujące wynagrodzenie:

1. a) za konia ponad 2½ lata	60	f. żyta
b) za konia do 2½ lata	30	„ „
2. a) za osła, muła, osłomuła, ponad 2 lata	40	„ „
b) za osła, muła, osłomuła, do 2 lat	25	„ „
3. a) za sztukę bydła rogatego ponad 2 lata	75	„ „
b) za sztukę bydła rogatego do 2 lat	40	„ „
4. a) za świnie wagi ponad 150 f.	50	„ „
b) za świnie wagi od 100 150 funtów	40	„ „
c) za świnie wagi od 50 100 funtów	20	„ „
d) za świnie wagi poniżej 50 f.	5	„ „

Na życzenie właściciela, rakarz jest zobowiązany oddać skórę, o ile skóra nie musi być według obowiązujących przepisow zniszczona, w surowym stanie właścicielowi, za opłaceniem podwójnego wynagrodzenia wymierzonego pod punkt. 1, 2, 3 i 4 oraz dalszych 40 funtów żyta tytułem odszkodowania za furmankę, pracę itd.

§ 4.

Wynagrodzenie ustalone w § 3 ust. nie należy płacić za zwierzęta, które muszą być we-

dług istniejących przepisów na zarządzenie policyjne zupełnie zniszczone wraz z skórą.

§ 5.

Wynagrodzenie (§ 3 ust. 2) uiszcza się przy odbiorze padliny.

§ 6.

Przy załadowaniu padliny powinni właściciele udzielić pomocy lub postarać się o pomoc na koszt własny.

§ 7.

Właścicielowi zwierząt nie przysługuje prawo do wyrobów uzyskanych z padliny.

§ 8.

Postanowienia tego obwieszczenia obowiązują z dniem ogłoszenia.

Poznań, dnia 27 lutego 1924 r.

L. dz. 1300/24. I. D. Wojewoda: *Bniński.*

662. Dotychczasowy lek. pow. na m. Poznań Dr. Szulc ustępuje z końcem miesiąca bieżącego ze swego stanowiska.

Zastępstwo aż do czasu obsadzenia opróżnionej posady obejmie lekarz pow. Dr. Wierusz.

Poznań, dnia 25 lutego 1924 r.

L. dz. 1980/24. VII. Wojewoda: *Bniński.*

663. Rozporządzenie policyjno-weterynaryjne w przedmiocie ruchu granicznego zwierzętami dom. na granicy polsko-niemieckiej Województwa Poznańskiego.

Na zasadzie § 7 niemieckiej ustawy o chorobach zaraźliwych zwierzęcych z dnia 26. VI. 1909 r. (Dz. Ust. Rz. Niem. str. 519) po myśli § 2 prusk. ustawy wyk. z dnia 25. VII. 1911 r. (Zb. Ust. str. 149) z upoważnienia Min. Roln. i D. P. zarządzam, co następuje:

§ 1.

Zwierzęta domowe (konie, przeżuwacze, bydło rogate, kozy, owce, trzoda chlewna, drób, psy i koty), przebywające stale na obszarze Województwa Poznańskiego, a mające przekraczać granicę polsko-niemiecką w celu użycia do pracy, pędzone na pastwiska trwałe lub czasowe na graniczny obszar Rzeszy Niemieckiej, aby z powrotem wrócić do pierwotnego miejsca stałego postoju, winny być uprzednio zarejestrowane.

W tym celu miejscowa władza policyjna sporządzi wykaz ogólnego stanu zwierząt dom. właściciela gruntu granicznego, którego choćby tylko jeden z przytoczonych gatunków zwierząt dom. miał być przeprowadzany przez granicę. W wypadku większej liczby majątków, gruntów jednego właściciela, stan zwierząt dom. tego majątku, na którym one zwyczajnie przebywają.

Wykaz należy sporządzić i wypełnić według następujących rubryk: a) imię i nazwisko właściciela, b) zawód, c) miejsce zamieszkania, d) dokładny spis zwierząt dom. według gatunku, maści, wieku, rodzaju, znaków szczegółowych.

O ile chodzi o drób, owce, kozy i trzodę chlewną, wystarczy podać w wykazie ich ogólną liczbę.

Wykaz potwierdzony przez miejscową władzę policyjną swojego kraju, który należy kwartalnie uzupełniać, winien być doręczony w odpisie obopólnym granicznym urzędom celnym i władzy administracyjnej I instancji swojego kraju, która w drodze bezpośredniego porozumienia się z odpowiednią władzą drugiego kraju winna wzajemnie wymienić wykazy, poczem podać takowy w odpisie swojemu urzędowemu lekarzowi weterynaryjnemu.

Każdy właściciel lub upełnomocniony zastępca zobowiązuje się pisemnie wprost na wykazie wyjątkowo na zwyczajnej ćwiartce papieru, że zwierzęta domowe, przeprowadzone przez granicę z powrotem odprowadzi do stałego miejsca postoju. Zobowiązania te przechowuje miejscowa władza policyjna.

Zmiany, które zajdą w czasie przebywania zwierząt dom. po drugiej stronie granicy skutkiem padnięcia, dorżnięcia lub naturalnego pomnożenia się, winien właściciel lub przewodnik transportu podać bezzwłocznie do wiadomości granicznych urzędów celnych obu stron i miejscowej władzy policyjnej swojego kraju, która urzędowo zawiadamia obopólne urzedy celne i odnotowuje w swoim wykazie ubytek względnie przybytek, o czem kwartalnie donosi swojej władzy administracyjnej I instancji.

Mleko i jego przetwory, mięso zwierząt dorżniętych winno być przywiezione do tego kraju, gdzie znajduje się główna siedziba gospodarza. Graniczne władze celne mogą w wyjątkowych wypadkach ze względów praktycznych zezwolić na wyjątki.

§ 2.

Właściciele zwierząt dom., przekraczających granicę w celu użycia do pracy lub pędzonych na pastwiska, winni założyć i prowadzić na koszt własny książkę kontrolną według załączonego wzoru, gdzie odnotowują wszelkie zachodzące zmiany.

Książkę kontrolną, potwierdzoną co do zgodności nazwiska właściciela, ilości stron i opieczętowaną z chwilą założenia przez miejscową władzę policyjną, winien właściciel zwierzęcia względnie zastępca przy przekraczaniu granicy mieć przy sobie, celem ewentualnego wylegi-

tymowania się wobec organów policyjnych i celnych.

§ 3.

Konie i bydło rogate, wyjąwszy źrebięta i cielęta do 3 miesięcy, przekraczające granicę w celu użycia do pracy lub pędzone na pastwiska, winny być poznaczone za pomocą wypalania na lewym rogu lub lewej racicy, kopycie litery „P" (polska strona) i przez wycięcie znaku litery „P" w sierści na lewej szczęce. Litera „P" wysokości przynajmniej 10 cm. powinna być odnawianą, gdy zajdzie tego potrzeba. Wypalania i znaczenia dokonują właściciele na koszt własny pod kontrolą miejscowej władzy policyjnej.

§ 4.

Przy przekraczaniu granicy polsko-niemieckiej końmi woźnica winien mieć przy sobie zaświadczenie, wystawione przez władzę administracyjną I instancji swojego kraju. Do zaświadczeń używa się formularzy, drukowanych w językach polskim i niemieckim z następującemi rubrykami: a) imię i nazwisko właściciela, b) stanowisko lub zawód, c) miejsce zamieszkania, d) dokładny opis konia (maść, rodzaj, wiek, znaki szczegółowe).

Koszta formularzy zaświadczeń ponoszą właściciele koni.

Urzędowy lekarz weterynaryjny drugiego państwa (t. zn. dla koni stale przebywających na obszarze Województwa Poznańskiego dwujęzyczne zaświadczenie (wykaz) wydaje władza administracyjna I instancji tutejszego województwa, a poświadczenie wet. urzędowy lekarz wet. Rzeszy Niemieckiej i odwrotnie) poświadcza urzędowo na zaświadczeniu, po zbadaniu, że konie wolne są od objawów chorób zaraźliwych, jakoteż objawów, mogących wzbudzić podejrzenie takowych. Badanie odbywa się na granicy w terminie ustalonym z góry na cały rok przez władzę administracyjną I instancji za porozumieniem się wprost, bezpośrednio z władzą administracyjną I instancji Rzeszy Niemieckiej i to tak, aby na każdy miesiąc przypadło jedno badanie, a wydane wówczas urzędowe zaświadczenie weterynarza ważne jest na przeciąg 4 tygodni od daty badania.

Odległość pierwszego miejsca badania na granicy od drugiego nie może przekraczać 25 kilometrów.

Miejscowości i terminy urzędowo ustalonych badań winny być podane do wiadomości zainteresowanych w sposób dotychczas praktykowany.

Przekraczanie granicy końmi bez powyższego zaświadczenia urzędowego lekarza weterynaryjnego jest niedozwolone.

W razie stwierdzenia przy badaniu choroby zaraźliwej lub podejrzenia o takową wpisuje urzędowy lekarz weterynaryjny wynik badania do książki kontrolnej i wyklucza konia od przejścia granicy, dopóki ponowne urzędowe badanie nie usunie podejrzenia.

§ 5.

Inwentarz racicowy (bydło rogate, kozy, owce, trzoda chlewna), przebywający stale na obszarze tutejszego województwa, lub na obszarze Rzeszy Niemieckiej, a mający przekraczać granicę w celu użycia do pracy, pędzony na pastwiska trwałe lub czasowe do drugiego kraju, winien być corocznie badany.

Badania coroczne odbywają wspólnie obopólni urzędowi lekarze weterynaryjni.

Badanie inwentarza pociągowego winno być uskutecznione przed rozpoczęciem upraw wiosennych, inwentarza zaś pastwiskowego przed rozpoczęciem wypędzania na pastwiska. Władza administracyjna I instancji stwierdzi, u których zwierząt domowych rzeczone badania mają być przeprowadzone, a obopólni urzędowi lekarze weterynaryjni przez porozumienie się bezpośrednio ustalą terminy badań i podadzą do wiadomości władzy administracyjnej swojego kraju celem odpowiedniego ogłoszenia.

Wykaz inwentarza racicowego, podlegającego zbadaniu, otrzymują lekarze weterynaryjni od władzy administracyjnej I instancji drugiego kraju.

Wyniki badań urzędowy lekarz weterynaryjny wciąga do książki kontrolnej właściciela i wykazów w urzędach granicznych celnych, wyjątkowo zawiadamia takowe pisemnie.

§ 6.

Zwierzęta wymienione w § 5, o ile nie pasą się w zamkniętych ogrodzeniach, winny być związane, albo należycie dozorowane przez dostateczną obsługę.

§ 7.

Badanie czterotygodniowe koni i coroczne badanie inwentarza racicowego w terminach z góry wyznaczonych odbywa się bezpłatnie wraz z wydaniem poświadczenia zdrowotności.

Urzędowy lekarz weterynaryjny winien po ukończeniu badania w przepisanej drodze przedłożyć właściwemu urzędowi rachunek kosztów podróży.

§ 8.

Zabrania się zabierać ze sobą (przewozić, przenosić) przez granicę mięsa w stanie surowym. Zakaz ten nie dotyczy mięsa solonego, peklowanego, wędzonego, gotowanego lub pieczonego.

§ 9.

W razie stwierdzenia w rejonie granicznym wybuchu zaraźliwej choroby zwierzęcej lub jej wygaśnięcia winien urzędowy lekarz weterynaryjny bezzwłocznie zawiadomić władzę administracyjną I instancji swojego kraju, która winna zakomunikować o tem władzy administracyjnej I instancji drugiego kraju, podając miejscowość, nazwisko właściciela, ilość sztuk wrażliwych na tę chorobę, oraz ilość sztuk dotkniętych chorobą zakaźną.

Pod chorobami zakaźnemi w niniejszem rozporządzeniu należy rozumieć następujące choroby:

1. Wścieklizna (Lyssa, Rabies, Hydrophobia).
2. Nosacizna (Malleus).
3. Zaraza pyska i racic (Aphtae epizooticae).
4. Zaraza płucna bydła rogatego (Pleuropneumonia contagiosa boum).
5. Ospa owcza (variola ovina).
6. Świerzb koni i owiec (Scabies).
7. Różyca trzody chlewnej (Rhusiopathis suis).
8. Pomór świń (Pestis suum).
9. Księgosusz (Pestis boum).

§ 10.

O ile na obszarze jednej ze stron wybuchnie którakolwiek z wymienionych zaraźliwych chorób zwierzęcych z wyjątkiem wścieklizny, nosacizny, różycy trzody chlewnej, stronie przeciwnej służy prawo zaostrzenia przepisów policyjno-weterynaryjnych. Zaostrzenie takie rozciągać się może przy wybuchu księgosuszu w obrębie 80 km. od granicy polsko-niemieckiej, przy wybuchu zarazy płucnej bydła rogatego w obrębie 15 km., a przy pozostałych zaraźliwych chorobach zwierzęcych w obrębie celnego rejonu granicznego. Strona, zaprowadzająca obostrzenia, winna powiadomić władzę administracyjną I instancji strony drugiej, równocześnie z wydaniem zarządzenia.

§ 11.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia będą karane po myśli „działu III przepisy karne", powołanej na wstępie ustawy niemieckiej.

§ 12.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzęd. Wojew. i Orędownikach Powiatowych, a równocześnie z tym dniem znoszę wszelkie dotychczasowe rozporządzenia policyjno-weterynaryjne w przedmiocie ruchu granicznego zwierząt dom. na granicy polsko-niemieckiej tutejszego województwa.

Poznań, dnia 21 lutego 1924 r.

L. dz. I. D. 569/24. Wojewoda Poznański.

Wzór do § 2 rozp. wet. polic. Wojewody Poznańskiego (L. dz. 569/24. I. D.

(Pierwsza strona książki kontrolnej.)

Niniejsza książka kontrolna jest wystawiona dla p. . . . . w . . . . i obejmuje . . . . stronic, zaopatrzonych bieżącemi numerami.

. . . ., dnia . . . . 192 . . r.

(Pieczątka)

Podpis i urzędowe określenie miejscowej władzy policyjnej.

(Następne stronice książki.)

KSIĄŻKA BADANIA

zwierząt pociągowych, używanych w małym ruchu granicznym dla właściciela p. . . . . w . . . .

Liczba bieżąca	Rodzaj i gatunek zwierzęcia	Płeć, maść, oznaki, znamiona	Wiek	Miejsce pochodzenia	Data badania	Wynik badania	Podpis i pieczątka pow. lekarza weterynaryjnego
1	2	3	4	5	6	7	8

664. W myśl rozporządzenia tymczasowego z dnia 22 grudnia 1919 r. (Tygodn. Urzęd. Nr. 72 poz. 196) Ministerstwo Robót Publicznych Departament I reskryptem z dnia 8 stycznia b. r. L. II 4944 udzieliło kierownikowi Urzędu Katastralnego w Kępnie p. Karolowi Kliggemu upoważnienia do wykonywania zawodu mierniczego na ziemiach b. dzielnicy pruskiej z zastrzeżeniem, że do wykonywania odnośnych prac w czasie pozostawania w czynnej służbie, oraz o ile one nie są czynnościami urzędowemi, uzyska zezwolenie swej władzy służbowej.

Przepisaną przysięgę p. Kligge złożył w Starostwie w Kępnie dnia 11 b. m.

Poznań, dnia 19 lutego 1924 r.

L. dz. 623/24. W. M. Urząd Wojewódzki.

665. W nocy z dnia 10-go na 11-go stycznia rb. skradziono z Urzędu Stanu Cywilnego Dominowo, mieszczącego się w budynku szkolnym w Rusiborze, pow. średzkiego, pieczęć urzędową. Pieczęć była wykonana według wzoru 3 Ustawy o godłach i barwach Rzeczypospolitej Polskiej (Dzien. Ustaw z dnia 1 sierpnia 1919 r. Nr. 69) i nosiła naokoło orła napis: „Rzeczpospolita Polska Urząd Stanu Cywilnego Dominowo, pow. średzki".

Powyższe podaję do wiadomości celem baczenia, czy pieczęci tej nie nadużywa się do fałszowania dokumentów.

Poznań, dnia 15 lutego 1924 r.

L. dz. 796/24. I. C. Wojewoda Poznański.

666. Zmiana statutu spółki drenarskiej Czeluścin w pow. gostyńskim z dnia 12. VI. 1908 r.

§ 2 brzmi w polskiem tłomaczeniu:

Spółka nazywa się: „Spółka drenarska Czeluścin" i ma swoją siedzibę w Czeluścinie.

Poznań, dnia 22 lutego 1924 r.

L. dz. 715/24. VIII. C. Wojewoda Poznański.

667. Zmiana statutu spółki drenarskiej Duszniki w pow. szamotulskim z dnia 31. V. 1898 r.

§ 2 brzmi w polskiem tłomaczeniu:

Spółka nazywa się: „Spółka drenarska Duszniki" i ma swoją siedzibę w Dusznikach.

Poznań, dnia 21 lutego 1924 r.

L. dz. 730/24. VIII. C. Wojewoda Poznański.

668. Zmiana statutu spółki drenarskiej Popowo w pow. szamotulskim z dnia 30. IV. 1894 r.

§ 2 brzmi w polskiem tłomaczeniu:

Spółka nazywa się „Spółka drenarska Popowo" i ma swoją siedzibę w Popowie.

Poznań, dnia 21 lutego 1924 r.

L. dz. 731/24. VIII. C. Wojewoda Poznański.

669. Dodatkowe rozporządzenie policyjne w przedmiocie usuwania padliny i mięsa niezdatnego do użytku na pokarm ludzki lub zwierzęcy.

Na podstawie §§ 5 i 6 ustawy o zarządzie policyjnym z dnia 11. III. 1850 r. i §§ 143 i 144 ustawy o ogólnej administracji krajowej z dnia 30. VII. 1883 r. i za zgodą Magistratu zarządzam, co następuje:

Skreśla się punkt a) paragrafu 2 rozporządzenia policyjnego w przedmiocie usuwania padliny pp. w mieście Poznaniu z dnia 20. X. 1923 r. Nr. dz. 913/23. II. 3. (Dz. Urz. Woj. Nr. 44, poz. 714 z dnia 5 listopada 1923 r.).

Poznań, dnia 16 lutego 1924 r.

Kierownik Starostwa Grodzkiego
m. p. *A. Mizgalski.*

L. dz. 46/24. II. 3.

670. Ponieważ na skutek ogłoszenia tutejszego z dnia 9 stycznia 1924 r. (Dz. Urz. Województwa Poznańskiego Nr. 4) nie wniesiono żadnych sprzeciwów, staje się plan na umocnienie drogi Mieścisko-Sarbja-Sędziny w myśl § 57 ustawy drogowej z dnia 1. VIII. 1883 r. prawomocnym.

Duszniki, dnia 26 lutego 1924 r.

Komisarz obwodowy.

671. Zarząd dóbr grodziskich stawił wniosek o skasowanie tej części ścieżki kościelnej Kobylniki-Grodzisk, która stanowi przedłużenie ulicy Zamkowej.

Wyżej wymieniony Zarząd proponuje wybudowanie nowej drogi, prowadzącej od krzyża w Kobylnikach, w prostej linji do ulicy Rakoniewickiej.

Stosownie do § 57 ustawy o kompetencji z dnia 1 sierpnia 1883 r. podaję do publicznej wiadomości z tem nadmienieniem, że ewent. sprzeciwy wnieść należy do podpisanej władzy policyjno-drogowej w przeciągu 4 tygodni od dnia ogłoszenia. O ile uzasadnione sprzeciwy nie wpłyną, nastąpi orzeczenie w myśl stawionego wniosku.

Kartę sytuacyjną z oznaczeniem dotychczasowej i nowej drogi obejrzeć można w wyznaczonym terminie w godzinach urzędowych w biurze Komisarjatu obwodowego w Grodzisku.

Grodzisk, dnia 23 lutego 1924 r.

L. dz. 271/24. Komisarz obwodowy.

672. Wydział Powiatowy powiatu ostrzeszowskiego na swem posiedzeniu dnia 4-go lutego 1924 r. na mocy § 2 ust. 4 ordynacji wiejskiej z dnia 3-go lipca 1891 r. łącznie z § 25 ustawy o kompetencji z dnia 1-go sierpnia 1883 r. i za zgodą wszystkich zainteresowanych uchwalił, realność własności fiskusa leśnego o pojemności 40, 79, 30 ha, położoną na obszarze gminy wiejskiej Olszyna, zapisaną w księdze wieczystej Olszyna tom I karta Nr. 1, wyeliminować z obszaru gminy wiejskiej Olszyna i przyłączyć do obszaru dworskiego Nadleśnictwa Wanda, tudzież realność własności rendanta Powiatowej Kasy Oszczędności p. Emila Sperlinga z Ostrzeszowa o pojemności 30, 79, 70 ha, położoną na terytorjum obszaru dworskiego Nadleśnictwa Wanda, a zapisaną w księdze wieczystej Ol-

szyna tom VI Nr. 188 i 189, wyeliminować z obszaru dworskiego Nadleśnictwa Wanda i przyłączyć ją do obszaru gminy wiejskiej Olszyna.

Ostrzeszów, dnia 18 lutego 1924 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

L. dz. 2844 23. II. *Siciński*, starosta.

Dział nieurzędowy.

673. **Rozporządzenie w przedmiocie kar za zmudę szkolną.**

Kuratorjum
Okręgu Szkolnego Poznańskiego
Wydział II.
L. dz. 371 24. II. Gen.

Poznań, dnia 19 lutego 1924 r.

Na podstawie §§ 43, 46 i 48 część II tyt. 12 Powszechnego Prawa Krajowego, § 11 i 18 instrukcji rejencyjnej z dnia 23. X. 1917 r. w połączeniu z § 3 II rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 21. I. 1921 r. (Dz. Ust. Rzp. P. Nr. 46, poz. 283) oraz art. 1 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. Ust. Rzp. P. Nr. 92, poz. 721) i § 11 rozporządzenia Rady Ministrów z 21. I. 1924 r. w przedmiocie zmian w kwotach pieniężnych określonych w przepisach karnych, karno-administracyjnych i niektórych skarbowych, oraz w przepisach porządkowych i dyscyplinarnych, tudzież w przedmiocie zastosowania złotego (franka złotego) do obliczania niektórych z tych kwot (Dz. Ust. Rzp. P. Nr. 9, poz. 89), postanawiam:

§ 1.

Rodzice i ich zastępcy winni postarać się o to, aby dzieci zobowiązane do brania udziału w nauce szkoły powszechnej, regularnie do szkoły uczęszczały i to celem wzięcia udziału nietylko w naukach, lecz także w uroczystościach szkolnych i obchodach, urządzanych przez szkołę.

§ 2.

Za każdy dzień nieusprawiedliwionej częściowej lub całkowitej zmudy szkolnej karać się będzie osoby wymienione w § 1 grzywną od trzydziestu groszy do dwóch złotych polskich, a w razie niemożności ściągnięcia aresztem od sześciu godzin do trzech dni.

§ 3.

Niniejsze rozporządzenie obowiązywać będzie z dniem 1 marca 1924 r. Z tymże dniem traci moc obowiązującą rozporządzenie z dnia 27 maja 1920 r., zmienione rozporządzeniem z dnia 17 stycznia 1924 r. L. dz. 88 24. II. Gen.

674. **Ogólne warunki ubezpieczeń od Gradobicia.**

Na podstawie § 32 ustawy pruskiej, odnoszącej się do publicznych Instytucji Ubezpieczeń od ognia z dnia 25-go lipca 1910 roku oraz § 1 ustęp 4 Statutu Krajowego Ubezpieczenia Ogniowego w Poznaniu z dnia 17 kwietnia 1913 roku, przystępuje Krajowe Ubezpieczenie Ogniowe z dniem 1-go stycznia 1923 roku do rozpoczęcia działalności w dziale ubezpieczeń od gradobicia na następujących warunkach:

I. Przedmiot ubezpieczenia.

§ 1.

1. Krajowe Ubezpieczenie Ogniowe wynagradza na podstawie zawartej umowy szkody, zrządzone na ubezpieczonych ziemiopłodach przez gradobicie, które zostało dowodnie stwierdzone.

2. Ubezpieczone mogą być tylko rośliny uprawiane na polu. Nie przyjmuje się do ubezpieczenia ogrodowizn, a mianowicie: szparagów, ogórków, cebuli, drzew owocowych, kwiatów i roślin leczniczych. Łozę koszykarską (wiklinę, wici) przyjmuje się tylko w pierwszym roku ich uprawy, zresztą są one od ubezpieczenia wykluczone, o ile nie zawarto na to specjalnej umowy.

3. Winna latorośl, chmiel i łoza koszykarska mogą być do ubezpieczenia przyjęte tylko wraz z ziemiopłodami kłosowemi i strączkowemi i to do wysokości 30% sumy ogólnego ubezpieczenia.

4. Oziminy są ubezpieczone tylko w roku sprzętu. Buraki dopiero od 15 czerwca i to tylko co do ilości, a nie co do jakości, jakoteż tylko do wysokości 400 ctmr. na hektarze. Przy ubezpieczeniu traw i innych roślin pastewnych, o ile nie ubezpieczono wyraźnie dwóch lub więcej pokosów, lub jednego z pokosów późniejszych, ubezpieczony jest tylko pierwszy pokos. Przy ubezpieczeniach koniczyny nasiennej, pokos, który się ubezpiecza na ziarno, musi być wyraźnie w umowie oznaczony. Gdyby takiego oznaczenia nie było, uważa się za ubezpieczony na ziarno: przy koniczynie czerwonej drugi pokos, przy innych gatunkach pierwszy pokos.

5. Przy winnej latorośli są ubezpieczone tylko same grona co do ilości; szkody przed okwitnięciem i w czasie kwitnięcia, jakoteż i szkody zrządzone na łodydze, nie zostaną wynagrodzone.

II. Zawarcie ubezpieczenia.

1. Ubezpieczenie całkowite lub częściowe.

§ 2.

1. Ubezpieczającemu przysługuje prawo ubezpieczenia od gradobicia w Krajowem Ubezpieczeniu Ogniowem całkowitego zbioru lub też poszczególnych gatunków ziemiopłodów.

2. Z jednego i tego samego jednakże gatunku ziemiopłodów nie może być wyłączona część jego bez zezwolenia Krajowego Ubezpieczenia Ogniowego; gdyby to miało miejsce, Krajowe Ubezpieczenie Ogniowe nie jest natenczas obowiązane do wynagrodzenia szkody w tymże gatunku ziemiopłodów, chyba, że ubezpieczający udowodni, że — zaniedbanie to nie z jego powstało winy.

2. Ubezpieczenie wielokrotne.

§ 3.

1. Bez zezwolenia Krajowego Ubezpieczenia Ogniowego nie wolno ubezpieczać tych samych ziemiopłodów lub części tychże równocześnie w innym Zakładzie ubezpieczeń.

2. Gdyby po zawarciu umowy w Krajowem Ubezpieczeniu Ogniowem okazało się, że te same ziemiopłody są również ubezpieczone gdzieindziej, natenczas umowa traci swą ważność, przyczem jednak Krajowe Ubezpieczenie Ogniowe uiszczonych opłat, za to w niem zawarte ubezpieczenie, nie zwraca.

3. Jeżeli jednak takie podwójne ubezpieczenie ziemiopłodów w Krajowem Ubezpieczeniu Ogniowem oraz jakimś innym zakładzie ubezpieczeń, dokonanem zostało bez wiedzy i winy ubezpieczającego, ma prawo ubezpieczający żądać od Krajowego Ubezpieczenia Ogniowego, by wartość tego w niem zawartego ubezpieczenia została, odpowiednio do wartości ubezpieczenia w tym drugim zakładzie, przy stosunkowem obniżeniu składki, zredukowaną.

3. Ubezpieczenie ze słomą lub z jej wyłączeniem i ubezpieczenie ziemiopłodów włóknistych i tytoniu.

§ 4.

1. Ziemiopłody mogą być na życzenie ubezpieczone:

a) ze słomą względnie włóknem, lub
b) z wyłączeniem słomy.

2. Jeżeli we wniosku osobno tego nie zaznaczono, przyjmuje się, że ubezpieczenie obejmuje także słomę względnie włókno.

3. Słomę ubezpiecza się tylko co do ilości, nie zaś co do jakości. Jeżeli jakość ma być objęta ubezpieczeniem, należy to we wniosku wyraźnie określić i wymienić cel użycia tej słomy. Wówczas składkę zasadniczą, za tak ubezpieczoną słomę, podwyższa się o 10%.

4. Z wartości ubezpieczenia odlicza się na słomę względnie włókno:

a) przy zbożach kłosowych . . . 25 „
b) przy zbożach strączkowych i mieszankach, zawierających conajmniej $1/4$ część, t. j. 25% zbóż strączkowych 20%,
c) przy innych ziemiopłodach z wyjątkiem wymienionych poniżej w punkcie 5 i 6 . . . . 0%.

5. Przy roślinach włóknistych przypada na włókno 70%, na nasienie 30%. Przy ubezpieczeniu samego włókna podwyższa się składka zasadnicza o 30%.

6. Przy ubezpieczeniu tytoniu przypada na liście dolne 40%, na górne 60%; we wniosku należy dokładnie określić przeznaczenie tytoniu: do cygar, fajki lub wąchania, i oznaczyć cenę za jeden centnar metryczny (100 kg.).

4. Wysokość wartości ubezpieczenia.

§ 5.

1. Wysokość zbioru i cen zboża oznacza sam ubezpieczający, starając się unikać przeszacowania względnie podania za niskiej wartości zgłoszonego do ubezpieczenia zboża, biorąc za podstawę przez Radę Zarządzającą Krajowego Ubezpieczenia Ogniowego wyznaczone corocznie przed 1-szym kwietnia najwyższe ceny za centnar metryczny łącznie ze słomą wszelkich gatunków i rodzaji ziemiopłodów, które przez ogłoszenia w pismach codziennych oraz przez agentów będą podawane do wiadomości ubezpieczających. Ponieważ jednak ceny maksymalne, obowiązujące z dniem 1 kwietnia, jak uczy doświadczenie w czasach obecnych, nie odpowiadają cenom ziemiopłodów w czasie żniwnym, celem uchronienia ubezpieczających od nadmiernych strat, spowodowanych różnicą tych cen, przewiduje Krajowe Ubezpieczenie Ogniowe procentowe podwyższenie wartości ziemiopłodów do ubezpieczenia na podstawie cen maksymalnych z dnia 1 kwietnia podanych.

Takie jednak podwyższenie musi być równocześnie zgłoszonem z przedłożeniem wniosku szczegółowego i musi odpowiadać w przybliżeniu cenom targowym ziemiopłodów w czasie żniwnym, a to wskutek obowiązującej zasady, że ubezpieczenie ma za cel wynagrodzenie rzeczywiście poniesionych szkód, a nie wzbogacenie się.

2. Odpowiedzialność Krajowego Ubezpieczenia Ogniowego w razie szkody przez gradobicie powstałej sięga tylko do wysokości sumy ubez-

pieczenia, którą uważa się jako umówioną granicę odszkodowania. Suma jednak ubezpieczona wskutek procentowego podwyższenia wartości, obliczonej na podstawie cen maksymalnych z dnia 1 kwietnia, nie może przekraczać wartości ziemiopłodów do ubezpieczenia podanych, obliczonej według cen targowych w chwili żniwa obowiązujących, — do wysokości której to wartości będą obliczone odszkodowania. Ceny targowe w czasie żniwnym, ustalone przez Izbę Rolniczą w Poznaniu, służyć będą za podstawę do obliczenia odszkodowania.

5. Ubezpieczenie ziemiopłodów gradem uszkodzonych.

§ 6.

1. Ziemiopłody, uszkodzone przez grad, mogą być przyjęte do ubezpieczenia tylko po przeprowadzonem oszacowaniu pozostałości przez organy Krajowego Ubezpieczenia Ogniowego, dokonanem na koszt ubezpieczającego.

6. Dokument ubezpieczenia: rozpoczęcie się i czas trwania ubezpieczenia.

§ 7.

1. Wniosek na ubezpieczenie ma być sporządzony na formularzu, dostarczonym przez Krajowe Ubezpieczenie Ogniowe. Powinien on dokładnie we wszystkich rubrykach być wypełniony i podpisany własnoręcznie przez zgłaszającego ubezpieczenie lub jego, do tego upoważnionego pełnomocnika.

2. Jeżeli zgłaszający ubezpieczenie nie jest właścicielem ziemiopłodów, podanych do ubezpieczenia, powinno to być wyraźnie we wniosku zaznaczone, w przeciwnym razie bowiem Krajowe Ubezpieczenie Ogniowe nie ma obowiązku odszkodowania. — Na żądanie Krajowego Ubezpieczenia Ogniowego musi być przedłożone pełnomocnictwo. Przymusowi zarządcy mają również na żądanie przedłożyć zezwolenie władz.

3. Stosunek prawny z tytułu deklaracji przystąpienia, jakoteż spisania i przedłożenia wniosku, wynika z ich treści.

4. Dyrekcja Krajowego Ubezpieczenia Ogniowego ma prawo bez podania powodów odmówić przyjęcia deklaracji przystąpienia i nowych wniosków na ubezpieczenie, chociażby one przez organa (agentów, pośredniczących etc.) Krajowego Ubezpieczenia Ogniowego były przyjęte. — Zawiadomienie o odmowie winno być doręczone deklarentowi względnie wnioskodawcy jaknajrychlej, najpóźniej jednak w ciągu jednego tygodnia od chwili nadejścia do biura Krajowego Ubezpieczenia Ogniowego deklaracji przystąpienia lub wniosku.

§ 8.

1. Krajowe Ubezpieczenie Ogniowe jest obowiązanem doręczyć ubezpieczającemu dokument ubezpieczenia (polisę) przez siebie podpisany. Polisa powinna zawierać przepisy o czasie rozpoczęcia się ubezpieczenia, jego ukończenia oraz o terminie wypowiedzenia umowy i zakresie odpowiedzialności Krajowego Ubezpieczenia Ogniowego w Poznaniu w razie szkody.

2. Przez przyjęcie polisy, o ile ubezpieczający w przeciągu tygodnia od chwili jej otrzymania nie wniesie sprzeciwu co do jej prawidłowego wystawienia, zgadza się ubezpieczający na jej treść. Jeżeli sprzeciw taki w ciągu tygodnia nie nastąpi, treść polisy uważać się będzie za obowiązującą; prawo jednak ubezpieczającego wniesienia zastrzeżenia z powodu omyłki w polisie pozostaje nienaruszone.

§ 9.

1. Odpowiedzialność Krajowego Ubezpieczenia Ogniowego rozpoczyna się o godzinie 24 (12 w nocy) tego dnia, w którym wniosek na ubezpieczenie, spisany zgodnie z warunkami ubezpieczeń § 7 ust. 1 i 2, nadszedł do biur Dyrekcji Krajowego Ubezpieczenia Ogniowego w Poznaniu. Jeżeli jednak odnośny wniosek został tak niedokładnie i wbrew przepisom § 7 spisanym, że otaryfowanie względnie przyjęcie ubezpieczenia zależnem jest od uzupełnienia brakujących szczegółów, — wtenczas odpowiedzialność Krajowego Ubezpieczenia Ogniowego rozpoczyna się dopiero z końcem dnia nadejścia do biura Dyrekcji tych żądanych wyjaśnień. Osądzenie, czy wniosek jest sporządzony dokładnie czy niedokładnie, jest wyłączną atrybucją Krajowego Ubezpieczenia Ogniowego.

2. Odpowiedzialność Krajowego Ubezpieczenia Ogniowego kończy się co do ziemiopłodów kłosowych z chwilą, gdy one zostaną zwiezione do stodół lub ustawione w stertach (w stogach), co do roślin strączkowych: rzepaku, nasion, buraków i marchwi, z chwilą odłączenia ich od pnia wzgl. łodygi lub rozłożenia gałązek, celem ich wysuszenia.

Ubezpieczenie włókna, roślin włóknistych, ustaje z chwilą ukończenia sprzętu. Ubezpieczenie winnej łatorośli kończy się z chwilą rozpoczęcia winobrania w odnośnej winnicy.

W każdym jednak razie z dniem 15 października odpowiedzialność Krajowego Ubezpieczenia Ogniowego całkowicie ustaje.

7. Wnioski na ubezpieczenie; odnowienia i zmiany.

§ 10.

1. Wnioski na ubezpieczenie muszą być nadsyłane corocznie, najdalej do 1 czerwca, nawet

przy ubezpieczeniach kilkuletnich lub milcząco z roku na rok się przedłużających. Ubezpieczenie obowiązuje jednakże na zasadzie poprzedniej (przeszłorocznej) umowy do 20 czerwca, o ile ubezpieczający ze składkami nie zalega. W razie szkody w czasie między 1-szym a 20-ym czerwca, gdy wniosek jeszcze nie nadszedł do Dyrekcji Krajowego Ubezpieczenia Ogniowego, odszkodowanie wypłacone będzie z potrąceniem 10%. Po nadejściu nowego wniosku, ustaje odpowiedzialność z tytułu poprzedniej umowy. Jeżeli nowy wniosek do 20 czerwca nie wpłynie, traci ubezpieczający prawo do odszkodowania, składkę jednak za rok bieżący jest obowiązany uiścić w wysokości wymierzonej na rok poprzedni.

2. Wnioski z obniżeniem przeszłorocznej sumy ubezpieczenia o 25% lub więcej mogą być przez Krajowe Ubezpieczenie Ogniowe przyjęte, co nie wyklucza jednak prawa Krajowego Ubezpieczenia Ogniowego do pobrania składki na rok bieżący w dotychczasowej wysokości, t. j. z roku ubiegłego, chyba, że konieczność obniżenia sumy ubezpieczenia zostanie udowodnioną. Usprawiedliwione obniżenie wartości ubezpieczenia już dokonanego może być uwzględnione przy zbożach olejnych do 15 maja, przy zbożach ozimych do 1-go czerwca, przy jarych do 20 czerwca, a przy tytoniu, chmielu i winnej latorośli do 10 lipca.

W tych wypadkach obniża się składka zasadnicza w stosunku $^2/_3$ od przypadającej za redukcję wartości składki.

3. Wniosków na podwyższenie wartości, nadesłanych po szkodzie gradowej, nie uwzględnia się przy oszacowaniu szkody. Przyjęcie ich jest wogóle zależne od zezwolenia Krajowego Ubezpieczenia Ogniowego.

4. Na dodatkowe ubezpieczenie łanów, jeszcze ubezpieczeniem nie objętych, lub też nowego siewu na łanach ubezpieczonych, potrzebny jest osobny pisemny wniosek.

Jeżeli nowoposiane ziemiopłody są tego samego gatunku, co ubezpieczone poprzednio (vide § 2 ust. 2), to muszą być one obowiązkowo ubezpieczone. Jeżeli to nie nastąpi w przeciągu tygodnia po dokonaniu siewu, traci ubezpieczający prawo do odszkodowania całego zbioru odnośnego gatunku zboża, aż do chwili dokonania takiego dodatkowego ubezpieczenia.

III. Taryfa.

1. Stopień niebezpieczeństwa.

§ 11.

1. W celu ustanowienia taryfy składek, dzieli się ziemiopłody na następujące klasy:

Klasa I. Pszenica i żyto ozime, jęczmień, łubin, wyka, soczewica, orkisz, mieszanki tych zbóż, ziemniaki, trawy i rośliny pastewne, o ile nie są uprawiane na nasienie.

Klasa II. Pszenica i żyto jare, owies, groch (z wyjątkiem grochu Wiktorja i konserwowego), bobik i bób, peluszka, kukurydza oraz mieszanki tych zbóż ze sobą i kłosowemi.

Klasa III. Groch Wiktorja i płody olejne.

Klasa IV. Tatarka (hreczka, gryka), buraki cukrowe i pastewne, cykorja na sprzęt korzeni.

Klasa V. Fasola jadalna, rośliny strączkowe, na konserwy, rośliny włókniste, mak, proso, kminek, nasienie buraków, trawy i rośliny pastewne, przeznaczone na nasienie.

Klasa VI. Winna latorośl, chmiel, łoza (wiklina) koszykarska, tytoń.

2. Rada Zarządzająca Krajowego Ubezpieczenia Ogniowego ustanawia składkę zasadniczą dla klasy I., dla klas następnych dolicza się do tej składki dopłaty, a mianowicie:

dla klasy	II	. . .	10%,
„ „	III	. . .	75%,
„ „	IV	. . .	100%,
„ „	V	. . .	200%,
„ „	VI	. . .	400%.

§ 12.

1. Stawki zasadnicze — unormowane przez Radę Zarządzającą Krajowego Ubezpieczenia Ogniowego — są składkami normalnemi, obliczonemi na poszczególny okres ubezpieczenia.

Wszystkie stawki taryfowe oblicza się z zaokrągleniem do zera.

Przy ubezpieczeniu z wyłączeniem słomy, podwyższa się składkę zasadniczą o tyle procentów, ile ich się odlicza na wartość słomy.

2. Rada Zarządzająca ma prawo wprowadzenia na propozycje Dyrekcji Krajowego Ubezpieczenia Ogniowego zmian taryfowych dla poszczególnych zbóż.

3. Jeżeliby się okazało następnie, że na pokrycie wszelkich, wypłacić się mających odszkodowań oraz kosztów administracyjnych, zebrana od ubezpieczających składka nie wystarcza, ustanowi Rada Zarządzająca dopłatę dodatkową — procentowo, w stosunku uiszczonych przez ubezpieczających składek, która to dopłata pomiędzy wszystkich ubezpieczających zostanie równomiernie rozdzieloną.

4. Gdyby po zamknięciu rachunków Działu ubezpieczeń od gradobicia i przeprowadzonej wypłacie wszelkich szkód gradowych, okazała się jakaś nadwyżka w latach pomyślnych, t. j. takich, w których Krajowe Ubezpieczenie Ogniowe nie potrzebowałoby rozpisywać dodatkowej dopłaty, — natenczas nadwyżka taka wcieloną zostanie do funduszu rezerwowego tegoż działu.

2. *Opusty.*

§ 13.

1. Opustów taryfowych udziela Krajowe Ubezpieczenie Ogniowe wskutek poprzedniego ustępu § 12 tylko przy ubezpieczeniach wieloletnich, a zatem przy umowie sześcioletniej w wysokości 5%.

IV. Zakres odszkodowania.

§ 14.

1. Za szkody gradowe, nie przenoszące 8% wartości plonu na poszczególnych łanach lub ich częściach, Krajowe Ubezpieczenie Ogniowe odszkodowania nie udziela.

2. Obliczenie powyższego procentu musi być dokonywane oddzielnie: dla ziarna i słomy przy zbożach kłosowych, dla nasienia i włókna przy roślinach włóknistych, dla liści górnych i dolnych przy tytoniu, przyczem szkoda poniżej 8% dla każdej z tych części odszkodowaniu nie podlega.

V. Obowiązki ubezpieczającego.

1. *Zasady ogólne.*

§ 15.

1. O wszelkich szczegółach, zwiększających stopień niebezpieczeństwa i zakres odpowiedzialności Krajowego Ubezpieczenia Ogniowego, ubezpieczający obowiązany jest natychmiast donieść na piśmie Dyrekcji Krajowego Ubezpieczenia Ogniowego zgodnie z prawdą pod rygorem utracenia prawa do odszkodowania.

2. Wszelkie doniesienia i oświadczenia ubezpieczającego, dotyczące ubezpieczenia gradowego, — w szczególności sprawy wypowiedzenia ubezpieczenia, względnie wystąpienia, mają być przesłane listem poleconym do Krajowego Ubezpieczenia Ogniowego pisemnie i zaopatrzone własnoręcznym podpisem ubezpieczającego lub jego pełnomocnika.

VI. Należytość za ubezpieczenia; termin ich płatności.

1. *Należytość za ubezpieczenie.*

§ 16.

1. Należytość roczna za ubezpieczenie składa się:

a) ze składki zasadniczej, czyli wstępnej,
b) z dodatku na specjalny fundusz rezerwowy Działu gradowego, wynoszącego 10% od tej składki,
c) z należytości za polisę i porto, wynoszącej 10% tej składki,
d) z opłaty skarbowej,
e) z ewentualnej dopłaty przez wszystkich ubezpieczających w roku danym, któraby się okazała konieczną, celem pokrycia szkód i kosztów administracyjnych, — o ileby zebrane i pod a) i c) wyszczególnione składki tychże nie pokryły.

2. Powyższa jednak dopłata nie może przekraczać 150% składki wstępnej (ust. a).

Gdyby procent tej dopłaty był wyższym, natenczas w roku bieżącym rozpisuje się tylko dopłatę do tej wysokości 150%, a pozostałą resztę pokrywa Krajowe Ubezpieczenie Ogniowe zaliczkowo z funduszu rezerwowego Działu gradowego lub z funduszy bieżących — aż do ostatecznego rozrachunku w roku następnym.

2. *Termin płatności należytości za ubezpieczenie.*

§ 17.

1. Należytość za ubezpieczenie (§ 16a—d) obowiązany jest ubezpieczający zapłacić natychmiast, najpóźniej za dwa tygodnie po złożeniu wniosku na ubezpieczenie do Kasy Krajowego Ubezpieczenia Ogniowego w Poznaniu. Krajowe Ubezpieczenie Ogniowe jest natomiast zobowiązane do równoczesnego wydania względnie przesłania ubezpieczającemu listem poleconym odnośnej polisy.

2. Jeżeli zapłata w przepisanym powyżej terminie nie nastąpiła, wyznaczy Krajowe Ubezpieczenie Ogniowe ubezpieczającemu pisemnie na jego koszt dalszy termin, conajmniej dwutygodniowy, podając do wiadomości wysokość należytości uiścić się mających, oraz skutki prawne nieuiszczenia jej po upływie tego terminu.

3. Nieuiszczenie należytości lub zaległych procentów w terminie wskazanym przez takie pisemne zawiadomienie, pociąga za sobą ten skutek prawny, że w wypadku szkody, zrządzonej po jego upływie, Krajowe Ubezpieczenie Ogniowe wolnem jest od obowiązku jej wynagrodzenia. Krajowe Ubezpieczenie Ogniowe może w takim razie dalszy stosunek ubezpieczeniowy rozwiązać, zachowując przy tem prawo do poboru należytości ubezpieczeniowej za bieżący rok.

4. Jeżeli Krajowe Ubezpieczenie Ogniowe byłoby zmuszone do rozpisania dopłaty na pokrycie poniesionych szkód, wymierza się ją w stosunku do składki zasadniczej, czyli wstępnej (§ 16a).

Ubezpieczający jest obowiązany do uiszczenia dopłaty takiej w miejscu wskazanem, na swój koszt, niezwłocznie po dokonaniu przez Krajowe Ubezpieczenie Ogniowe ogłoszenia o jej wymiarze w Orędownikach Powiatowych, najpóźniej zaś w terminie 4-tygodniowym, po

którego bezskutecznym upływie nastąpi ściągnięcie należytości w drodze przez prawo przepisanej. Krajowemu Ubezpieczeniu Ogniowemu przysługuje prawo ściągania procentów w wysokości 1 od sta za każdy rozpoczęty miesiąc zwłoki, od chwili upływu terminu płatności do chwili uiszczenia należnych, wyżej podanych opłat.

VII. Wypadek szkody gradowej.

1. *Doniesienie.*

§ 18.

1. O każdym wypadku gradobicia, za który ubezpieczający rości pretensje do odszkodowania, winien on zawiadomić najpóźniej w ciągu 4-ech dni od chwili wypadku gradobicia, Krajowe Ubezpieczenie Ogniowe listem poleconym. Wszelkie inne zawiadomienia są nieważne. Zawiadomienie musi zawierać datę nadania i podpis, oznaczenie dnia i godziny gradobicia, uszkodzonych pozycji i przypuszczalnej wysokości szkody. Jeżeli poszkodowany zamierza na nowo uprawić gradem dotknięte łany, winien to w zawiadomieniu wyraźnie oświadczyć, oznaczając zarazem odnośne łany.

2. Przy szkodach, zrządzonych przed 1-ym lipca, może ubezpieczający zastrzec sobie późniejsze określenie wysokości szkody, co powinno jednak nastąpić nie później, jak w dwanaście dni od chwili gradobicia.

3. Zaniedbanie przepisów co do terminu zawiadomienia o szkodzie, objętych ustępem 1-ym i 2-gim niniejszego paragrafu, pociąga za sobą utratę prawa do odszkodowania. Rada Zarządzająca Krajowego Ubezpieczenia Ogniowego może jednak zezwolić na wypłatę odszkodowania, jeżeli przekroczenie wyżej oznaczonych terminów nie wynosi więcej, niż dni 4.

We wszystkich przypadkach uchybienia terminów, przepisami ustępu 1 i 2 niniejszego paragrafu określonych, potrąca się z sumy odszkodowania do 20%. Krajowe Ubezpieczenie Ogniowe nie może powoływać się na formalne uchybienie przepisom o zgłoszeniu szkody, jeżeli to zgłoszenie w innej wprawdzie drodze, niż listem poleconym, ale zawsze jednak we właściwym czasie do biura Krajowego Ubezpieczenia Ogniowego, wpłynęło.

4. Jeżeli prawo do odszkodowania uzasadnionem jest tylko zeszłoroczną polisą wzgl. deklaracją przystąpienia, należy przy doniesieniu o szkodzie dołączyć nowy wniosek na ubezpieczenie na rok bieżący. W takim jednak razie ubezpieczający nie może dokonać innego rodzaju ubezpieczenia, niż w roku poprzednim, nie może również wyłączyć z ubezpieczenia ziemiopłodów w zeszłym roku ubezpieczonych, chyba, jeżeli ich w roku bieżącym zupełnie nie uprawia. — Wysokość odszkodowania nie może być również obliczoną na podstawie wyższej sumy ubezpieczenia, niż przeszłoroczna.

2. *Obowiązki ubezpieczającego w razie szkody.*

§ 19.

1. Ubezpieczający obowiązany jest po zajściu szkody do przeprowadzenia wszelkich robót polnych, których wymaga potrzeba pielęgnacji i rozwoju przy chmielu, winnej latorośli, tytoniu, roślinach okopowych i burakach nasiennych. Pozatem przed ustaleniem szkody wolno przy uszkodzonych ziemiopłodach przedsiębrać, bez zezwolenia Krajowego Ubezpieczenia Ogniowego, tylko takie prace, które według zasad racjonalnego gospodarstwa zaniechane być nie mogą.

2. Jeżeli uszkodzone gradem ziemiopłody są do tego stopnia dojrzałe, że zachodzi nieodzowna potrzeba żniwa lub uprzątnięcia, ubezpieczający winien te czynności wykonać. Należy jednak pozostawić przynajmniej na 4-ech rogach i w środku uszkodzonego łanu nienaruszone przestrzenie, wynoszące najmniej po 300 metrów kwadratowych powierzchni. Przy rozmiarach całego łanu poniżej 5 morgów, mogą mieć nienaruszone przestrzenie wymiary stosunkowo mniejsze, jednak nie poniżej 5 metrów kwadratowych powierzchni.

3. Jeżeli przepisy powyższe zostaną naruszone, przysługuje Krajowemu Ubezpieczeniu Ogniowemu prawo potrącenia z sumy przypadającego odszkodowania pewnej części, nie przenoszącej jednak 20% tejże sumy.

4. Odpowiedzialność Krajowego Ubezpieczenia Ogniowgo zachowuje się natomiast w całej mocy, o ile niedotrzymanie przepisów, w tych ustępach 1 i 2 § 19 wyłuszczonych, nastąpiło bez wszelkiej winy ze strony ubezpieczającego lub jego uprawnionego zastępcy.

3. *Obliczenie rozmiaru szkody.*

§ 20.

1. Za podstawę do obliczenia rozmiarów szkody, służy wartość poszczególnych pozycji ubezpieczonych ziemiopłodów, w polisie wymieniona.

2. Odszkodowanie oblicza się według plonu rzeczywistego, z zachowaniem jednak przepisów § 5 ust. 1.

3. Termin przeprowadzenia oszacowania wyznacza Krajowe Ubezpieczenie Ogniowe, uwzględniając warunki rozwoju ziemiopłodów.

4. Jeżeli ubezpieczający życzy sobie łan gradem uszkodzony zużytkować niezwłocznie w inny sposób lub przeorać, winien to przy zawiadomieniu o szkodzie oświadczyć, zgadzając

się na potrącenie z odszkodowania pewnej części, nie wyższej jednak, niż $^1/_3$ wysokości tego odszkodowania. Jeżeli Krajowe Ubezpieczenie Ogniowe uwzględni to żądanie, to obowiązane jest oszacować szkodę w przeciągu dwóch tygodni. W wypadkach takich łany odnośne zostają z dalszego ubezpieczenia wyłączone.

5. Jeżeli po gradobiciu te same pozycje ulegną ponownemu gradobiciu, ustala się łączną szkodę bez względu na przeprowadzone oszacowanie poprzednich szkód.

Gdyby zaś odszkodowanie, przypadające za poprzednie szkody, już wypłacono, należy wypłaconą kwotę odjąć od ustalonej kwoty łącznej szkody.

4. *Ustalenie odszkodowania.*

§ 21.

1. Przy ustaleniu wysokości szkody, należy stwierdzić przedewszystkiem, czy wniosek objął cały wysiew jednego i tego samego gatunku ziemiopłodów, stosownie do § 2 ust. 2, a następnie zbadać:
   a) Jaka część danej pozycji została gradem uszkodzona,
   b) jaki zbiór przypuszczalny byłby osiągnięty, gdyby gradu nie było,
   c) w jakim procentowym stosunku zbiór ten przez grad zmniejszony został na ziarnie i słomie,
   d) przy szkodach, przewyższających 80% wartości ubezpieczenia, potrącone będą z odszkodowania koszty sprzętu i omłotu zboża, na podstawie cen i stosunków miejscowych.

2. Sam fakt przeprowadzenia oszacowania nie przesądza jednak uprawnienia poszkodowanego do otrzymania wynagrodzenia.

5. *Postępowanie przy oszacowaniu szkody.*

§ 22.

1. Oszacowanie szkody następuje:
   a) przez t. zw. oszacowanie zwykłe, przeprowadzone przez wydelegowanego ze strony Krajowego Ubezpieczenia Ogniowego rzeczoznawcę(ów), w obecności poszkodowanego względnie jego upoważnionego zastępcy,
   b) przez oszacowanie, przeprowadzone przez rzeczoznawców obydwóch stron, t. j. Krajowego Ubezpieczenia Ogniowego oraz poszkodowanego,
   c) przez oszacowanie, przeprowadzone przez rzeczoznawców obydwóch stron, t. j. Krajowego Ubezpieczenia Ogniowego i poszkodowanego ze współudziałem sędziego rozjemczego (superarbitra).

2. Krajowe Ubezpieczenie Ogniowe jest upoważnione do przeprowadzenia na swój koszt rewizji już raz dokonanego oszacowania szkód. Rewizja taka może nastąpić w ciągu trzech tygodni od chwili ustalenia szkody, w przeciwnym razie rezultat tego pierwszego oszacowania staje się prawomocnym i obowiązującym. Jeżeli rewidujący przekona się, iż szkoda jest oszacowana za nisko lub za wysoko, wolno mu odszkodowanie podwyższyć lub obniżyć.

3. Ubezpieczający jest obowiązany wskazać rzeczoznawcom, mającym przeprowadzić oszacowanie szkody, pola uszkodzone przez grad, udzielić im wszelkiej pomocy i dobrej woli, dostarczyć wszelkich żądanych dowodów i wyjaśnień. Również obowiązany jest ubezpieczający umożliwić także rzeczoznawcom przyjazd i odjazd na miejsce szkody, przez dostarczenie podwód od i do stacji kolejowej, za co przysługuje mu prawo otrzymania zapłaty według cen ustanowionych przez Radę Zarządzającą.

4. Jeżeli poszkodowany nie godzi się na wynik oszacowania szkody i do porozumienia z organami, prowadzącemi likwidację ad a) względnie ad b) nie dojdzie, wolno poszkodowanemu wówczas zażądać powtórnego ustalenia szkód. Żądanie takie winno być zamieszczone w protokóle oszacowania szkody.

Poszkodowany winien jest w takim wypadku powołać ze swej strony w ciągu 3 (trzech) dni arbitra i zawiadomić o wyborze tym Krajowe Ubezpieczenie Ogniowe, podając nazwisko obranego rzeczoznawcy (arbitra) oraz przedkładając zgodę jego na przyjęcie przez niego tego mandatu. W przeciągu dalszych trzech dni Krajowe Ubezpieczenie Ogniowe wyznacza od siebie rzeczoznawcę (arbitra). Obaj wyznaczeni arbitrzy (rzeczoznawcy) powołują z pośród ziemian Województwa Poznańskiego superarbitra i wspólnie z tymże ustalają wysokość szkody. Orzeczenie (oszacowanie) takiego superarbitra jest nieodwołalne i dla obydwóch stron obowiązujące.

Poszkodowany po bezskutecznym upływie wyżej oznaczonego terminu dla wyboru swojego arbitra, traci prawo do rozstrzygnięcia sporu polubownie.

Jeżeli po upływie 3-dniowego terminu, przysługującego Krajowemu Ubezpieczeniu Ogniowemu na powołanie z jego strony arbitra, powołany on nie zostanie, poszkodowany ma prawo powołać także drugiego arbitra. Należy przytem zwracać w takich wypadkach uwagę na to, że arbitrem nie może być ten, kto został

dotknięty szkodą gradową, jeszcze przez Krajowe Ubezpieczenie Ogniowe nie zlikwidowaną.

5. Jeżeli przy szkodach zaszłych z początkiem sezonu gradowego dokładne oznaczenie szkód, przy niedostatecznym jeszcze rozwoju ziemiopłodów, jest niemożliwem, odracza się oszacowanie, a przeprowadza się tylko tymczasowe oględziny. Do właściwego oszacowania należy wówczas użyć możliwie tego samego rzeczoznawcy.

6. W razie niemożności uczestniczenia przy oszacowaniu szkody, winien poszkodowany wyznaczyć do tego celu swego uprawnionego zastępcę. O ile to nie nastąpi, oszacowanie odbywa się w nieobecności poszkodowanego.

6. *Koszty oszacowania.*

§ 23.

1. Z sumy ustalonego odszkodowania (§ 22 a) i b) potrącone będzie nie więcej, niż 8% na zaspokojenie kosztów oszacowania. Przy sądach polubownych (§ 22c) potrąca się nie mniej, jak 10% sumy odszkodowania.

Powyższe 10% potrąca się tylko w tym wypadku, gdy orzeczenie rozjemcy (superarbitra), dokonane na żądanie poszkodowanego, nie wykaże żadnej szkody wyższej, aniżeli to oznaczono przy oszacowaniu pierwotnem.

2. Jeżeli oszacowanie wykazało, że szkoda zgłoszona nie nadaje się do wynagrodzenia, winien ubezpieczający zwrócić Krajowemu Ubezpieczeniu Ogniowemu rzeczywiste koszty, poniesione skutkiem zarządzenia oszacowania.

3. Prócz kosztów oszacowania jak wyżej, potrąca się ze sumy wynagrodzenia jeszcze 5% na fundusz rezerwowy, oraz

4. 1% od sumy wynagrodzenia na rachunek należytości skarbowej, którą Krajowe Ubezpieczenie Ogniowe uiszcza bezpośrednio.

5. Poza przewidzianemi pod 1, 2, 3 i 4 niniejszego § 23 potrąceniami, nie pobiera się żadnych innych opłat.

7. *Wypłata odszkodowania.*

§ 24.

1. W przeciągu najwyżej jednego miesiąca po ostatecznem oszacowaniu poniesionej szkody gradowej, doręcza się poszkodowanemu decyzję o wypłacie przyznanego odszkodowania.

2. Wypłatę odszkodowania uskutecznia się w dwóch ratach, a mianowicie: 50% niezwłocznie po obliczeniu jego kwoty, drugie 50% najpóźniej w miesiącu grudniu.

Odszkodowanie wypłaca Kasa Krajowego Ubezpieczenia Ogniowego. O ile poszkodowany w ciągu dwóch tygodni po otrzymaniu zawiadomienia o kwocie, nie podejmie jej osobiście w Kasie tej lub nie prześle Krajowemu Ubezpieczeniu Ogniowemu dyspozycji co do jej wypłaty, zostanie ona mu przekazaną czekiem P. K. O. pod jego adresem i na jego koszt.

3. O ile przed wypłatą wynagrodzenia nie zostały przez ubezpieczającego uiszczone do Kasy Krajowego Ubezpieczenia Ogniowego kwoty temu przypadające, z tytułu wszelkich opłat lub dodatkowej składki w myśl § 16 ust. a), e) — uprawnionem jest Krajowe Ubezpieczenie Ogniowe potrącić z tych dwóch 50% rat odszkodowania, wszelkie z tego tytułu powstałe do ubezpieczającego pieniężne pretensje, bez względu na termin ich płatności.

8. *Przedawnienie.*

§ 25.

1. W razie odmowy wypłaty odszkodowania ubezpieczony może wystąpić przeciw Krajowemu Ubezpieczeniu Ogniowemu na drodze sądowej, nie później jednak, niż w ciągu 6-ciu miesięcy od daty otrzymania, bądź osobiście, bądź też przez swego upoważnionego zastępcę, pisemnego zawiadomienia o ostatecznem odmownem załatwieniu kwestji odszkodowania.

2. Taka odpowiedź odmowna musi zawierać motywy odmowy oraz wskazówki co do terminu wytoczenia skargi sądowej i skutków prawnych, połączonych z jego upływem.

3. Odszkodowanie, przyznane przez Krajowe Ubezpieczenie Ogniowe w ciągu 3 lat od daty zawiadomienia poszkodowanego o przyznaniu tegoż, przez niego nie podjęte, ulega przedawnieniu i przepada na rzecz Krajowego Ubezpieczenia Ogniowego.

9. *Ubezpieczenie po wypadku szkody.*

§ 26.

1. Po wypadku szkody do końca bieżącego okresu ubezpieczenia, Krajowe Ubezpieczenie Ogniowe odpowiada tylko do wysokości reszty sumy ubezpieczenia, jaka pozostała w każdej pozycji polisy, po potrąceniu wypłaconego odszkodowania.

10. *Właściwość sądu. Zmiana własności i zamieszkania.*

§ 27.

1. Wszelkie sprawy sądowe przeciw Krajowemu Ubezpieczeniu Ogniowemu, wynikające z umowy ubezpieczenia, podlegają rozstrzygnięciu Sądu Powiatowego względnie Okręgowego — w miejscu siedziby Krajowego Ubezpieczenia Ogniowego, t. z. w Poznaniu, a to stosownie do wysokości spornej kwoty.

Krajowemu Ubezpieczeniu Ogniowemu wolno jednak dochodzić pretensji do ubezpieczającego także przed sądem jego zwykłego miejsca zamieszkania.

2. Jeżeli ubezpieczający zmienił mieszkanie, bez zawiadomienia o tem Krajowego Ubezpieczenia Ogniowego, wszelkie pisma, skierowane podług ostatnio znanego Krajowemu Ubezpieczeniu Ogniowemu miejsca zamieszkania ubezpieczającego, będą uważane za prawnie doręczone.

3. Jeżeli ubezpieczone łany względnie ziemiopłody przejdą wskutek sprzedaży dobrowolnej, dzierżawy, sprzedaży przymusowej (licytacji), w drodze spadku lub wskutek innych podobnych wypadków na inną własność, natenczas wchodzi nowonabywca w prawa i obowiązki dotychczasowego posiadacza na ten okres czasu, w którym obowiązuje jego prawo własności. Krajowe Ubezpieczenie Ogniowe ponosi jednak w tych wypadkach tylko wtenczas odpowiedzialność, gdy o tej zmianie własności zawiadomione zostało.

4. Zawiadomienie takie musi być Krajowemu Ubezpieczeniu Ogniowemu niezwłocznie po zajściu zmiany własności pisemnie przesłane przez nowonabywcę względnie dawnego właściciela.

11. Ubezpieczenie wieloletnie.

§ 28.

1. Zasadniczo przyjmuje w dziale Ubezpieczeń od Gradobicia Krajowe Ubezpieczenie Ogniowe w Poznaniu tylko ubezpieczenia jednoroczne, na życzenie jednak ubezpieczających przyjmuje się również i ubezpieczenia wieloletnie, a mianowicie na okres 6-letni.

W wypadku zawarcia takiego ubezpieczenia, udziela Krajowe Ubezpieczenie Ogniowe ubezpieczającym, w myśl § 13 tych warunków, 5% opustu od składki zasadniczej.

12. Wypowiedzenie ubezpieczenia.

§ 29.

1. Obu stronom, t. j. tak ubezpieczającemu jakoteż i Krajowemu Ubezpieczeniu Ogniowemu w Poznaniu, przysługuje prawo wypowiedzenia stosunku ubezpieczenia i to listem poleconym, nie później jednak, jak do 31 października odnośnego roku.

2. Wypowiedzenie ze strony ubezpieczającego musi być bezwarunkowo podpisane przez ubezpieczającego względnie urzędownie uprawnionego pełnomocnika i zawierać numer polisy odnośnego ubezpieczenia.

3. O ile wypowiedzenie ubezpieczenia w terminie powyższym nie nastąpiło, przedłuża się ono milcząco na rok następny.

Zatwierdzono przez Ministerstwo Skarbu — Państwowy Urząd Kontroli Ubezpieczeń w Warszawie — postanowieniem do L. 1858/U. U. na dniu 24 stycznia 1924 r.

Poznań, dnia 18 lutego 1924 r.

Krajowe Ubezpieczenie Ogniowe w Poznaniu.

L. dz. 9102/23.

Subhasty.

Subhastacja przymusowa.

Poniżej pod numerem — 675 — podane grunta i realności mają być w oznaczonych tam terminach sprzedane w drodze subhasty przymusowej. W każdej z tych spraw przymusowej licytacji ustanawiają podpisane sądy:

1. Wezwanie, żeby prawa, które w chwili zameldowania subhasty w księdze hipotecznej nie były uwidocznione, zgłoszone zostały najpóźniej w terminie subhastacyjnym przed wezwaniem do składania ofert licytacyjnych, a w razie protestu wierzyciela względnie wnioskodawcy, żeby je uwierzytelniono, w przeciwnym razie prawa te przy ustanowieniu najniższej oferty nie będą uwzględnione i przy rozdziale rezultatu licytacji pójdą po pretensji wierzyciela i po reszcie pretensji.

2. Wezwanie do tych, którym przysługuje prawo sprzeciwiające się subhaście, żeby przed przybiciem spowodowali zniesienie lub tymczasowe zawieszenie postępowania, w przeciwnym razie na zaspokojenie tego prawa miejsce licytowanego przedmiotu zajmuje dochód osiągnięty z licytacji.

3. Wezwanie, żeby już dwa tygodnie przed terminem piśmiennie wręczono lub oświadczono do protokółu pisarzowi sądowemu dokładne obliczenie pretensji co do kapitału, procentów i kosztów wywołania oraz zaspokojenia wynikających z procesowania tego gruntu kosztów postępowania prawnego wraz z podaniem stopnia uprzywilejowania.

675. Celem zniesienia współwłasności zostaną nieruchomości, położone w Mieszkowie, pow. Jarocin i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu, zapisane w księdze gruntowej Mieszków karta 137 z zabudowaniem w obszarze 36 a. 89 kw. metr., czysty dochód jako podstawa podatku gruntowego 89/100 talara, wartość użytkowa jako podstawa do podatku budynkowego 276 marek, i Mieszków karta 166 rola w obszarze 1 ha. 27 a. 70 kw. metrów, czysty dochód jako podstawa podatku gruntowego 4 talary 57/100, na imię żyjących ze sobą w wspólności

majątkowej Walentego i Anieli z Walickich małżonków Mąków w Mieszkowie,

dnia 16 kwietnia 1924 r. o godzinie 10 przed południem,

wystawione na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie Powiatowym w Jarocinie, pokój Nr. 9.

Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 8 października 1923 r.

Jarocin, dnia 27 października 1923 r.

Sąd Powiatowy.

Zapisy w rejestrze majątkowym.

676. W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano dzisiaj pod Nr. 2176, że małżonkowie Józef Kowalski, budowniczy w Bydgoszczy i Antonina z Rychlewskich kontraktem notarjalnym z dnia 5 lutego 1924 r. znieśli ogólną wspólność majątkową i zaprowadzili ustawowy stan majątkowy.

Bydgoszcz, dnia 20 lutego 1924 r.

Sąd Powiatowy.

677. W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano dzisiaj pod Nr. 2182, że małżonkowie Teofil Ruszkowski, bankowiec (dawniej urzędnik państwowy) z Łodzi (dawniej z Bydgoszczy) i Zofja z Grabowieckich aktem notarjalnym z dnia 7 czerwca 1923 r. znieśli ogólną wspólność majątkową, ustanowioną aktem notarjalnym z dnia 31-go sierpnia 1922 r. i ustanowili rozdział majątku.

Bydgoszcz, dnia 22 lutego 1924 r.

Sąd Powiatowy.

678. W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano dzisiaj na stronie 2283, iż małżonkowie Franciszek Twardosz, rolnik w Solcu i Felicja z Bochenków, kontraktem notarjalnym z dnia 27 listopada 1923 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem trwania jej po śmierci jednego z małżonków.

Bydgoszcz, dnia 20 lutego 1924 r.

Sąd Powiatowy.

679. W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano dzisiaj na stronie 2284, iż małżonkowie kupiec Wacław Narciz, Witold Preyss w Bydgoszczy i Matylda Helena z domu Krause, kontraktem notarjalnym z dnia 20-go grudnia 1923 r. ustanowili rozdział majątkowy z uchyleniem prawa męża do zarządu i użytkowania majątku żony.

Bydgoszcz, dnia 20 lutego 1924 r.

Sąd Powiatowy.

680. W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano dziś na stronie 2285, iż małżonkowie Stanisław Niedbała, rolnik w Solcu i Bronisława z domu Maj, kontraktem notarjalnym z dnia 15 stycznia 1924 zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem trwania jej po śmierci jednego z małżonków.

Bydgoszcz, dnia 20 lutego 1924 r.

Sąd Powiatowy.

681. W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano dzisiaj na stronie 2286, iż małżonkowieAlfred Paul Prehl, rolnik w Łoskoniu i Jadwiga Anna Marta z domu Richau, kontraktem notarjalnym z dnia 5-go stycznia 1924 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem trwania jej po śmierci jednego z małżonków.

Bydgoszcz, dnia 28 lutego 1924 r.

Sąd Powiatowy.

682. W naszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano dziś na stronie 784, iż robotnik Antoni i Marja z Przybyszów Jessowie z Lubasza zawarli z kontraktem z dnia 17-go stycznia 1924 r. ogólną wspólność majątkową według przepisów kodeksu cywilnego, wykluczając dalsze trwanie wspólności po śmierci jednego z małżonków.

Czarnków, dnia 25 lutego 1924 r.

Sąd Powiatowy.

683. W naszym rejestrze majątkowym zapisano na stronie 2212, że małżonkowie gospodarz Jan Cieluch i Katarzyna owd. Kaj z domu Minta z Lutogniewa kontraktem notarjalnym z dnia 8-stycznia 1924 r. zawarli ogólną wspólność majątkową podług przepisów ustawy cywilnej.

Krotoszyn, dnia 26 lutego 1924 r.

Sąd Powiatowy.

684. W naszym rejestrze majątkowym zapisano dziś, że małżonkowie Stachowski Mikołaj, piekarz w Włoszakowicach i Gertruda z domu Bancik kontraktem z dnia 29 maja 1922 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wyłączeniem dalszego jej trwania, podług przepisów kodeksu cywilnego.

Leszno, dnia 25 stycznia 1924 r.

Sąd Powiatowy.

685. W naszym rejestrze majątkowym zapisano dziś, że małżonkowie Wasiołka Stanisław, gospodarz w Drobninie i Magdalena z domu Pawlak kontraktem z dnia 11 stycznia 1924 r. zawarli ogólną wspólność majątkową podług przepisów kodeksu cywilnego.

Leszno, dnia 25 stycznia 1924 r.

Sąd Powiatowy.

686. W naszym rejestrze majątkowym zapisano dziś, że małżonkowie Grobelski Walenty, robotnik w Lesznie i Zofja z domu Walczak kontraktem z dnia 25 stycznia 1924 r. zawarli ogólną wspólność majątkową podług przepisów kodeksu cywilnego.

Leszno, dnia 4 lutego 1924 r.

Sąd Powiatowy.

687. W naszym rejestrze majątkowym zapisano dziś, że małżonkowie Kamieniarz Ludwik, gospodarz w Ujazdowie i Elżbieta z domu Borowczak kontraktem z dnia 21 grudnia 1923 r. zawarli ogólną wspólność majątkową podług przepisów kodeksu cywilnego.

Leszno, dnia 13 lutego 1924 r.

Sąd Powiatowy.

688. W naszym rejestrze majątkowym zapisano dziś, że małżonkowie Jankowski Piotr, robotnik kolejowy, Leszno i Antonina z domu Skrzypczak kontraktem z dnia 15 lutego 1924 r. zawarli ogólną wspólność majątkową podług przepisów kodeksu cywilnego.

Leszno, dnia 18 lutego 1924 r.

Sąd Powiatowy.

689. W naszym rejestrze majątkowym zapisano dziś, że małżonkowie Karasiński Franciszek, gospodarz w Morkowicach i Marjanna z domu Adamska kontraktem z dnia 28-go czerwca 1907 r. zawarli ogólną wspólność majątkową podług przepisów kodeksu cywilnego.

Leszno, dnia 27 lutego 1924 r.

Sąd Powiatowy.

690. W tutejszym rejestrze majątkowym wpisano dzisiaj pod Nr. 571, że gospodarz Piotr Pietruszka z Sypniewa i Joanna z d. Góralczyk, umową z dnia 21 grudnia 1923 r. postanowili ogólną wspólność majątkową małżeńską z wykluczeniem jej dalszego trwania po śmierci.

Margonin, dnia 21 grudnia 1923 r.

Sąd Powiatowy.

691. W tutejszym rejestrze majątkowym wpisano dzisiaj pod Nr. 572, że rolnik Andrzej Grecki z Karolinek i żona jego Zofja Grecka ur. Jaworska kontraktem z dnia 9 listopada 1923 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem jej dalszego trwania po śmierci.

Margonin, dnia 15 lutego 1924 r.

Sąd Powiatowy.

692. W tutejszym rejestrze majątkowym wpisano dzisiaj pod Nr. 573, że gospodarz Antoni Woźniak z Kowalewa i Marcjanna z domu Piwońska umową z dnia 8 lutego 1924 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem jej dalszego trwania po śmierci.

Margonin, dnia 8 lutego 1924 r.

Sąd Powiatowy.

693. W tutejszym rejestrze majątkowym wpisano dzisiaj pod Nr. 574, że rolnik Tomasz Turczyn z Kowalewa i Franciszka z d. Pacholewska 1-o voto Miniszak, umową z dnia 19 lutego 1924 r. zawarli ogólną wspólność majątkową małżeńską z wykluczeniem jej dalszego trwania po śmierci.

Margonin, dnia 19 lutego 1924 r.

Sąd Powiatowy.

694. Do rejestru majątkowego wpisano dziś na stronie 614 co następuje:

Kontraktem z dnia 13 listopada 1923 r. zawarli gospodarz Wawrzyn Maciejewski w Kamionnie i tegoż żona Juljanna z Kołczyków ogólną wspólność majątkową.

Międzychód, dnia 13 listopada 1923 r.

Sąd Powiatowy.

695. Do rejestru majątkowego wpisano dziś na stronie 615 co następuje:

Kontraktem z dnia 6 grudnia 1918 r. postanowili robotnik Wojciech Lamcha w Głażewie i tegoż żona Marjanna z Białkowskich, że w małżeństwie ich i to tylko na czas trwania tegoż małżeństwa obowiązywać ma wspólność majątkowa.

Międzychód, dnia 13 listopada 1923 r.

Sąd Powiatowy.

696. Do rejestru majątkowego wpisano dziś na stronie 624 co następuje:

Kontraktem z dnia 14 grudnia 1923 r. zawarli rolnik Stanisław Majdański w Bucharzewie i tegoż żona Wiktorja z domu Blut ogólną wspólność majątkową.

Międzychód, dnia 14 grudnia 1923 r.

Sąd Powiatowy.

697. Do rejestru majątkowego wpisano dziś na stronie 625 co następuje:

Kontraktem z dnia 4 stycznia 1924 r. zawarli Stanisław Szymański w Kaplinie i tegoż żona Katarzyna z Urbanów ogólną wspólność majątkową.

Międzychód, dnia 4 stycznia 1924 r.

Sąd Powiatowy.

698. Do rejestru majątkowego wpisano dziś na stronie 626 co następuje:

Kontraktem z dnia 4 stycznia 1924 r. zawarli rolnik Walenty Woźniak w Kaplinie i te-

goż żona Antonina z domu Szymańska ogólną wspólność majątkową.

Międzychód, dnia 4 stycznia 1924 r.

Sąd Powiatowy.

699. Do rejestru majątkowego wpisano dziś na stronie 627 co następuje:

Kontraktem z dnia 4 stycznia 1924 r. zawarli rolnik Antoni Ciszewski w Kaplinie i tegoż żona Stanisława z d. Polaczek ogólną wspólność majątkową.

Międzychód, dnia 4 stycznia 1924 r.

Sąd Powiatowy.

700. W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano dzisiaj na stronie 507, że Władysław Zdzier, kupiec w Nakle i żona tegoż Józefa z Dimmichów Zdzierowa zawarli układem z dnia 14 stycznia 1924 r. ogólną majątkową wspólność małżeńską po myśli postanowień ustawy cywilnej.

Nakło, dnia 9 lutego 1924 r.

Sąd Powiatowy.

701. W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano dzisiaj na stronie 508, że Eryk Blümke, rolnik w Toninie i żona tegoż Emma z Hinzów Blümke zawarli układem z dnia 17 stycznia 1924 r. ogólną majątkową wspólność małżeńską po myśli postanowień ustawy cywilnej, rozwiązującą się z chwilą śmierci jednego z małżonków.

Nakło, dnia 9 lutego 1924 r.

Sąd Powiatowy.

702. W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano dzisiaj na stronie 560, że Feliks i Marja z domu Piątek małżonkowie Siedlik z Przecławia kontraktem z dnia 12 lutego 1924 r. zawarli ogólną wspólność majątkową.

Oborniki, dnia 27 lutego 1924 r.

Sąd Powiatowy.

703. W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano dzisiaj na stronie 561, że Wojciech i Marja z domu Kępa małżonkowie Siedlik z Przecławia kontraktem z dnia 12 lutego 1924 r. zawarli ogólną wspólność majątkową.

Oborniki, dnia 27 lutego 1924 r.

Sąd Powiatowy.

704. W tutejszym rejestrze majątkowym zapisano na stronie 1404, że małżonkowie robotnik Albert Eckert w Hetmanowie i Emma z domu Urban umową małżeńską z dn. 14 lutego 1924 r. zawarli zupełny rozdział majątkowy z wykluczeniem zarządu i pobierania użytków męża z majątku żony.

Odolanów, dnia 18 lutego 1924 r.

Sąd Powiatowy

705. W rejestrze małżeńskich praw majątkowych Nr. 2967 podpisanego Sądu zapisano dziś, że małżonkowie Józef Sieroń i Weronika owd. Iwanek z domu Kryszczak zawarli kontraktem z dnia 1. III. 1923 r. ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem jej dalszego trwania po śmierci jednego z nich.

Ostrów, dnia 31 grudnia 1923 r.

Sąd Powiatowy.

706. W rejestrze małżeńskich praw majątkowych Nr. 2968 podpisanego Sądu zapisano dziś, że małżonkowie Wawrzyn Grzeszczyk i Marjanna z d. Stacherzak zawarli kontraktem z dnia 5. VI. 1923 r. ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem jej dalszego trwania po śmierci jednego z nich.

Ostrow, dnia 31 grudnia 1923 r.

Sąd Powiatowy.

707. W rejestrze małżeńskich praw majątkowych Nr. 2969 podpisanego Sądu zapisano dziś, że małżonkowie Stanisław Kucharski i Zofja z d. Hołda zawarli kontraktem z dnia 6. XI. 1922 r. ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem jej dalszego trwania po śmierci jednego z nich.

Ostrów, dnia 31 grudnia 1923 r.

Sąd Powiatowy.

708. W rejestrze małżeńskich praw majątkowych podpisanego Sądu zapisano dzis pod Nr. 2970, że małżonkowie Marcel Kawała, gospodarz i żona jego Franciszka z domu Młynarczyk zawarli kontraktem z dnia 11 grudnia 1921 r. ogólną wspólność majątkową

Ostrow, dnia 31 grudnia 1923 r.

Sąd Powiatowy.

709. W rejestrze małżeńskich praw majątkowych podpisanego Sądu zapisano dziś pod Nr. 2996, że małżonkowie Grzęda Ignacy i Jadwiga z domu Wichlińska zawarli kontraktem z dnia 24. X. 1923 r. zupełne rozłączenie majątkowe.

Ostrów, dnia 2 stycznia 1924 r.

Sąd Powiatowy.

710. W rejestrze małżeńskich praw majątkowych Nr. 3002 podpisanego Sądu zapisano dziś, że małżonkowie Józef Zybała i Stanisława z d. Szczepaniak zawarli kontraktem z dnia 7. XI. 1923 r. ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem jej dalszego trwania po śmierci jednego z nich.

Ostrów, dnia 2 lutego 1924 r.

Sąd Powiatowy.

711. W naszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych Nr. 3003 zapisano dziś, że małżonkowie Józef Gubała, rolnik i Rozalja z domu Szeliga zawarli kontraktem z dnia 26. XI. 1923 r. ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem jej dalszego trwania po śmierci jednego z nich.

Ostrów, dnia 2 lutego 1924 r.

Sąd Powiatowy.

712. W naszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych Nr. 3004 zapisano dziś, że małżonkowie Sebastjan Kiełb i Anna z domu Pawlak zawarli kontraktem z dnia 14. VII. 1923 r. ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z nich.

Ostrów, dnia 2 stycznia 1924 r.

Sąd Powiatowy.

713. W naszym rejestrze majątkowym zapisano dziś pod Nr. 700, że rolnik Bolesław Mańczak i tegoż żona z domu Woźna z Grońska, umową z dnia 6 lutego 1924 r. ustanowili ogólną wspólność majątkową według kodeksu cywilnego z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków.

Pniewy, dnia 8 lutego 1924 r.

Sąd Powiatowy.

714. Umową z dnia 13 lutego 1924 r. ustanowili gospodarz i gościnny Franciszek Małaszkiewicz w Lwówku i Anna z domu Dłużewska ogólną wspólność majątkową według kodeksu cywilnego z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków.

Pniewy, dnia 28 lutego 1924 r.

Sąd Powiatowy.

715. W naszym rejestrze majątkowym zapisano, że gospodarz Marcin Kaczmarek w Baranówku i Konstancja z Jurgów kontraktem z dnia 18-go stycznia 1924 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania ze wspólnem potomstwem po śmierci jednego z małżonków.

Śrem, dnia 19 stycznia 1924 r.

Sąd Powiatowy.

716. W naszym rejestrze majątkowym zapisano, że Drop Wawrzyniec, górnik w Książku i Michalina z Mielcarków kontraktem z dnia 21 stycznia 1924 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania ze wspólnem potomstwem po śmierci jednego z małżonków.

Śrem, dnia 21 stycznia 1924 r.

Sąd Powiatowy.

717. W naszym rejestrze majątkowym zapisano, że Nelde Hermann, rolnik w Bninie i Karolina owd. Pfeiffer, ur. Pietsch kontraktem z dnia 22 stycznia 1924 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania ze wspólnem potomstwem po śmierci jednego z małżonków.

Śrem, dnia 22 stycznia 1924 r.

Sąd Powiatowy.

718. W naszym rejestrze majątkowym zapisano, że Lis Andrzej, gospodarz w Konarzycach i Marjanna z Pawlaków kontraktem z dnia 16 stycznia 1924 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania ze wspólnem potomstwem po śmierci jednego z małżonków.

Śrem, dnia 23 stycznia 1924 r.

Sąd Powiatowy.

719. W naszym rejestrze majątkowym zapisano, że Janicki Walenty, robotnik w Krajkowie i Franciszka z Adamskich kontraktem z dnia 4 lutego 1924 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania ze wspólnem potomstwem po śmierci jednego z małżonków.

Śrem, dnia 4 lutego 1924 r.

Sąd Powiatowy.

720. W naszym rejestrze majątkowym zapisano, że Kościelniak Stanisław, gospodarz w Nowieczku i Rozalja z Wawrzyniaków kontraktem z dnia 26 maja 1908 r. zawarli ogólną wspólność majątkową.

Śrem, dnia 8 lutego 1924 r.

Sąd Powiatowy.

721. W naszym rejestrze majątkowym zapisano, że Załuski Antoni, gospodarz w Żabnie i Magdalena z domu Kudela kontraktem z dnia 29 listopada 1923 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania ze wspólnem potomstwem po śmierci jednego z małżonków.

Śrem, dnia 11 lutego 1924 r.

Sąd Powiatowy.

722. W naszym rejestrze majątkowym zapisano, że Borowicz Jan, robotnik w Bninie i Rozalja z Kosmowskich kontraktem z dnia 14-go lutego 1924 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania ze wspólnem potomstwem po śmierci jednego z małżonków.

Śrem, dnia 14 lutego 1924 r.

Sąd Powiatowy.

723. W naszym rejestrze majątkowym zapisano, że Ratajczak Jan, robotnik w Prusinowie Helena z Płocienników kontraktem z dnia 15 lutego 1924 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania ze wspólnem potomstwem po śmierci jednego z małżonków.

Śrem, dnia 15 lutego 1924 r.

Sąd Powiatowy.

724. W naszym rejestrze majątkowym zapisano, że Organiściak Antoni, rolnik w Radzewie i Jadwiga z Rozmiarków kontraktem z dnia 14 lutego 1924 r. zawarli ogólną wspólność majątkową według kodeksu cywilnego.

Śrem, dnia 16 lutego 1924 r.

Sąd Powiatowy.

725. W naszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych strona 1017 zapisano dzisiaj, że rolnik Paweł Poleszak z Radzyn i Marjanna z Grzegorczyków, umową z dnia 15 lutego 1924 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków.

Szamotuły, dnia 19 lutego 1924 r.

Sąd Powiatowy.

726. W naszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych strona 1018 zapisano dzisiaj, że Andrzej Śrama, kolejarz z Bąblina i tegoż żona Marjanna z Ożegowskich, aktem sądowym z dnia 8 lutego 1924 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego trwania tejże po śmierci jednego z małżonków.

Szamotuły, dnia 23 lutego 1924 r.

Sąd Powiatowy.

727. W naszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych strona 1019 zapisano dzisiaj, że rolnik Jakób Starosta jun. z Jastrowa i tegoż żona Leokadja z Napierałów, kontraktem notarjalnym z dnia 27 października 1923 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego trwania tejże po śmierci jednego z małżonków.

Szamotuły, dnia 23 lutego 1924 r.

Sąd Powiatowy.

728. W naszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano dzisiaj na stronie 761, że małżonkowie rolnik Stanisław Lewicki z Cecylją z Menclewiczów, oboje zamieszkali w Ławkach, kontraktem notarjalnym z dnia 23 stycznia 1924 r. umówili ogólną wspólność majątkową.

Trzemeszno, dnia 28 lutego 1924 r.

Sąd Powiatowy.

729. W naszym rejestrze spraw majątkowych zapisano dzisiaj na stronie 855, iż małżonkowie gospodarz Wincenty Godzich i Elżbieta z domu Trudzińska owdowiała Chełmikowska z Wylatkowa zawarli na mocy kontraktu z dnia 5 grudnia 1923 r. ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego trwania tej wspólności majątkowej po śmierci jednego z małżonków.

Witkowo, dnia 22 lutego 1924 r.

Sąd Powiatowy.

730. W naszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano dzisiaj na stronie 2075, że szczotkarz Wojciech Pawlicki w Tarnowie i tegoż żona Konstancja z domu Kaczmarek, kontraktem z dnia 24 stycznia 1924 r. zawarli ogólną wspólność majątkową.

Wolsztyn, dnia 21 lutego 1924 r.

Sąd Powiatowy.

Wywołania publiczne i zapozwy.

731. Pan

Hermann Rahn

z Bederkesa

pow. Lehe.

W sprawie karnej przeciwko Rahn'owi Hermannowi o wywóz pieniędzy za granicę Polski wzywam Pana na rozprawę główną wyznaczoną **na dzień 27 marca 1924 r. o g. 12 przedpołud.** przed Izbą Karną Sądu Okręgowego w Bydgoszczy sala 18.

W razie nieusprawiedliwionego niestawiennictwa zarządzi się konfiskatę aresztem obłożonych pieniędzy.

Bydgoszcz, dnia 26 lutego 1924 r.

Prokurator przy Sądzie Okręgowym.

732. Skarb Państwa Polskiego (Urząd Wojewódzki — Wydział Dóbr Państwowych w Poznaniu), działający przez Prokuratorję Generalną R. P. oddział w Poznaniu, wniósł na uznanie w drodze postępowania wywoławczego za pozbawionych mocy czterech sztuk akcyj Spółki Akcyjnej „Alkohol" w Kosowie (obecnie akcyjna gorzelnia „Alkohol") Nr. 32, 33, 34, i 35

o wartości nominalnej po 1 250 mk. każdej, zapisanych ostatnio imiennie w księdze akcyjnej na rzecz pruskiego Skarbu Państwa (Domänenfiskus), a przeszłych na mocy art. 256 Tr. Pokoju na rzecz Skarbu Państwa Polskiego.

Wzywa się posiadacza powyższych akcyj, by prawa swe zgłosił i wyżej wymienione akcje przedłożył najpóźniej na rozprawie sądowej, którą wyznacza się przed tutejszym Sądem na dzień 23 września 1924 r. godz. 9 przed południem w sali Nr. 4 — gdyż inaczej akcje te zostaną uznane za pozbawione mocy.

Nakło, dnia 30 stycznia 1924 r.

Sąd Powiatowy.

733. Właściciel nieruchomości Ostrzeszów tom II. Nr. 58, Stefan Marweg z Poznania plac Wolności 14 IIa, stawił wniosek o wywołanie 2 listów hipotecznych zapisanych w księdze wieczystej Ostrzeszów tom II. Nr. 58 w rozdziale III a mianowicie:

1. Pod Nr. 7: 10 000 mk. pożyczki oprocentowanej po 4½ procent rocznie płatnych z góry w półrocznych ratach i zwrotnych za trzymiesięcznem wypowiedzeniem lub atoli zaraz i bez wypowiedzenia, skoro odsetki nie będą uiszczone, w ciągu dni 14 od wymagalności na rzecz Powiatowej Kasy Oszczędności powiatu Ostrzeszowskiego na mocy skryptu dłużnego z dnia 4. 3. 1891 r. dnia 5. 3. 1891 r.

2. Pod Nr. 10: 15 000 mk. (piętnaście tysięcy) pożyczki oprocentowanej po 4¾ procent rocznie na rzecz powiatu Ostrzeszowskiego (Powiatowej Kasy Oszczędności powiatu Ostrzeszowskiego — w Ostrzeszowie) na mocy zezwolenia z dnia 5. 2. 1912 r.

Powyższe hipoteki pan Stefan Marweg spłacił i odebrał listy hipoteczne dnia 18. 11. 1918 r. od wierzycielki, które mu podczas przeprowadzki z Ostrzeszowa do Poznania zaginęły.

Posiadaczy dokumentów wzywa się, by swe prawa zgłosili i przedłożyli dokumenty najpóźniej w terminie wywoławczym, wyznaczonym przed podpisanym Sądem pokój Nr. 24

na 14 października 1924 r. o g. 10 przepołud., w przeciwnym razie dokumenty będą pozbawione mocy.

Ostrzeszów, dnia 26 lutego 1924 r.

Sąd Powiatowy.

734. Zamężna Władysława Małecka z domu Kryszkiewicz w Poznaniu, Chwaliszewo Nr. 21/22, powódka, zastąpiona przez adwokatów Cichowicza i Dr. Białeckiego w Poznaniu, skarży męża swego Józefa Małeckiego, nieznanego miejsca pobytu, pozwanego o rozwód, zarzucając mu, że w czasie małżeństwa o nią i dzieci ich nie dbał wcale a wreszcie ją złośliwie opuścił.

Powódka wzywa pozwanego na termin do ustnej rozprawy

dnia 28 kwietnia 1924 r. o godz. 9 przedpołud.

przed Sąd Okręgowy w Poznaniu z poleceniem, by zastępstwo swe powierzył tutejszemu adwokatowi.

Poznań, dnia 23 stycznia 1924 r.

Sekretarjat IV Sądu Okręgowego.

Uchwała.

W sprawie Władysławy Małeckiej z domu Kryszkiewicz, zamieszkałej w Poznaniu, Chwaliszewo Nr. 21/22, powódki, zastąpionej przez zast. procesowego adwokata Cichowicza i Dr. Białeckiego w Poznaniu, przeciwko mężowi swemu Józefowi Małeckiemu, nieznanego miejsca pobytu, pozwanemu, uchwala się publiczne doręczenie skargi pozwanemu w myśl § 203 procedury cywilnej.

Poznań, dnia 3 października 1923 r.

Wydział Cywilny 4 Sądu Okręgowego.

735. Józefa Laurentowska z domu Głoszkowska w Poznaniu, ul. Matejki Nr. 57 — powódka — zastąpiona przez adwokata dr. Opielińskiego w Poznaniu skarży swego męża Michała Laurentowskiego, dawniej w Poznaniu, obecnie nieznanego miejsca pobytu — pozwanego — o rozwód na podstawie §§ 1565, 1566, 1567 i 1568 ust. cyw. i wzywa go na termin do ustnej rozprawy

dnia 28 kwietnia 1924 r. o godz. 9 przedpołud.

przed Sąd Okręgowy w Poznaniu, z poleceniem, by obrał sobie obrońcę prawnego adwokata, praktykującego przy sądach b. Dzielnicy Pruskiej.

Poznań, dnia 26 lutego 1924 r.

Sekretarz Sądu Okręgowego.

Uchwała

W sprawie Józefy Laurentowskiej z domu Głoszkowskiej w Poznaniu, ul. Matejki Nr. 57 — powódki — zastąpionej przez adwokata dr. Opielińskiego w Poznaniu przeciwko mężowi jej Michałowi Laurentowskiemu, dawniej w Poznaniu, obecnie nieznanego miejsca pobytu — pozwanemu — zezwala się na publiczne doręczenie skargi pozwanemu.

Poznań, dnia 16 lutego 1924 r.

Wydział Cywilny 4 Sądu Okręgowego.

736. Władysława Szlossorz z d. Niemczyk w Poznaniu, ul. św. Marcina Nr. 32 — powódka — zastąpiona przez adwokatów Barucha i M. Chłapowskiego w Poznaniu, skarży męża swego, podróżującego Romana Szlossorza, nieznanego

miejsca pobytu — pozwanego o rozwód na podstawie § 1567 ust. cywilnej i wzywa go na termin do ustnej rozprawy

dnia 28 kwietnia 1924 r. o g. 9 przedpołudniem przed Sąd Okręgowy w Poznaniu z poleceniem by obrał sobie jako obrońcę prawnego adwokata, praktykującego przy sądach b. Dzielnicy Pruskiej.

Poznań, dnia 26 lutego 1924 r.

Sekretarz Sądu Okręgowego.

Uchwała

w sprawie Władysławy Szlossorz, urodzonej Niemczyk, zamieszkałej w Poznaniu, św. Marcin Nr. 32 — powódki — zastąpionej przez adwokatów Barucha i M. Chłapowskiego w Poznaniu, przeciwko mężowi jej podróżującemu Romanowi Szlossorzowi, nieznanego miejsca pobytu — pozwanemu — o rozwód — zezwala się na publiczne doręczenie skargi pozwanemu.

Poznań, dnia 26 lutego 1924 r.

Wydział Cywilny 4 Sądu Okręgowego.

737. Posiedziciel dóbr Teodor Ossowicki i tegoż żona Marja z Kutznerów. w Zbrudzewie zamieszkali, wnieśli po myśli § 1170 ust. cyw. na wdrożenie postępowania wywoławczego, celem wywołania rzekomo zaginionych następujących listów gruntowych: a) z daty Śrem, dnia 24-go października 1883 r., odnoszącego sie do wpisanego w dziale III pod l. 3 nieruchomości Zbrudzewo wykaz l. 26 długu gruntowego w kwocie 1500 marek wraz 6% rocznie na rzecz Banku Ludowego, Spółki zapisanej w Śremie; b) z daty Śrem, dnia 27 kwietnia 1892 r., odnoszącego się do wpisanego w dziale III pod l. 4 nieruchomości Zbrudzewo wykaz l. 26 długu gruntowego w kwocie 2000 mk. wraz 5% rocznie na rzecz Banku Ludowego, Spółki zapisanej z nieograniczoną odpowiedzialnością w Śremie.

Posiadaczy dokumentów wyżej wymienionych wzywa się, aby najpóźniej w terminie wywoławczym, wyznaczonym w tutejszym Sądzie Powiatowym

na dzień 5 maja 1924 r. o godz. 10 przedpołud. dokumenta przedłożyli; w przeciwnym bowiem razie zostanie orzeczona nieważność wyżej wymienionych dokumentów.

Śrem, dnia 23 lutego 1924 r.

Sąd Powiatowy.

738. Zarządza się publiczne doręczenie pisma Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Poznaniu z dnia 27 lutego 1923 r. L. dz. 1179/23. K., wystosowanego do pani Jadwigi Müller i panny Anny Müller w Białośliwiu, pow. Wyrzysk, albowiem wnioskodawca Okręgowy Urząd Ziemski w Poznaniu, przedłożeniem relacji Poczty uprawdopodobnił, że odbiorczynie wyprowadziły się do Niemiec bez podania bliższego adresu.

(§ 132 ust. II k. c. i § 203 k. c.)

Wyrzysk, dnia 22 lutego 1924 r.

Sąd Powiatowy.

Sprawy stowarzyszeń i rejestr handlowy.

739. W tutejszym rejestrze stowarzyszeń pod Nr. 78 wpisano dzisiaj przy stowarzyszeniu: Kreisvereinigung der Deutschen Partei Vereinigung des deutschen Volkstums in Polen e. V. w Bydgoszczy, że z Zarządu wystąpili: Dr. Kurt Hille, Richard Siebe i Oskar Unverferth, a w miejsce ich wybrani zostali: Fritz Krause, Paweł Dobbermann i Juljusz Ross, wszyscy w Bydgoszczy.

Bydgoszcz, dnia 11 lipca 1924 r.

Sąd Powiatowy.

740. Do tutejszego rejestru stowarzyszeń wpisano dzisiaj pod Nr. 81 (Bromberger Sängerbund, eingetragener Verein), że z Zarządu wystąpili: Otton Menzel, Heinrich Vogt, Oskar Klein, Wilhelm Lehmann, Otton Niehuss, Wiktor Schmidt, Robert Schertzinger, Erich Kaulbach i Leonard Pech, a w ich miejsce do Zarządu wybrani zostali: Karól Kretschmer, mistrz kotlarski, August Pohlmann, mistrz szewski, Rudolf Sommer, mistrz rzeźnicki, Otto Pannike, nauczyciel, wszyscy z Bydgoszczy.

Bydgoszcz, dnia 29 listopada 1923 r.

Sąd Powiatowy.

741. W tutejszym rejestrze stowarzyszeń pod Nr. 110 wpisane zostało dzisiaj stowarzyszenie: Związek Fabrykantów, Towarzystwo zapisane w Bydgoszczy.

Statut uchwalono dnia 31 maja 1922 r.

Zarząd stowarzyszenia stanowią: Edmund Fitak, fabrykant, Teofil Wdziękoński, inżynier, Juljan Sokołowski, fabrykant, Wacław Gudawski, dyrektor, Józef Wieczorek, dyrektor fabryki, Leon Idżkowski, fabrykant, wszyscy w Bydgoszczy.

Bydgoszcz, dnia 6 lutego 1923 r.

Sąd Powiatowy.

742. W rejestrze stowarzyszeń podpisanego Sądu zapisano pod Nr. 4 na dniu 9 lutego 1924 r.: Bractwo Strzeleckie w Krobi z siedzibą w Krobi.

Gostyń, dnia 9 lutego 1924 r.

Sąd Powiatowy.

743. W naszym rejestrze spółdzielni Nr. 10 zapisano dziś, że w miejsce zmarłego członka Za-

rządu Franciszka Poleskiego uchwałą Rady Nadzorczej z dnia 13 września 1923 r. wybrany został Jan Cieślawski z Nakła.

Krotoszyn, dnia 17 grudnia 1923 r.

Sąd Powiatowy.

744. W tutejszym rejestrze Stowarzyszeń pod Nr. 6 wpisano: Towarzystwo Gimnastyczne „Sokół" w Barcinie, Stowarzyszenie zapisane z siedzibą w Barcinie.

Statut sporządzono dnia 2 grudnia 1923 r.

Zarząd tworzą:

1. Głowacki Franciszek, rzeźnik,
2. Napieralski Józef, gazomistrz,
3. Sikorski Marjan, fryzjer,
4. Małkowski Feliks, kowal
5. Czendefu Zdzisław, stolarz,
6. Tafelski Wojciech, kupiec,
7. Płotka Paweł, piekarz,
8. Pijarowski Ludwik, agent,
9. Adamski Stanisław, kupiec,

wszyscy z Barcina.

Łabiszyn, dnia 13 lutego 1924 r.

Sąd Powiatowy.

745. W rejestrze stowarzyszeń zapisano dzisiaj przy Nr. 41 Verein zur Förderung des höheren Mädchenschulwesens in Posen West, że w miejsce ustępujących członków: Pitta, Arlta, Stephana, Dr. Hartwiga, Dr. Laxa, Langera, Neumanna i Schuberta, wybrano gospodarza Hermana Seifartha, dyrektora Hugona Boehmera, profesora Oswalda Stillera, redaktora Rudolfa Herbrechtsmeyera, mistrza blacharskiego Jerzego Beckera, fabrykanta mebli Roberta Pfeiffera, radcę zdrowia Ernesta Mutschlera, kapitalistę Karola Giese, wszystkich z Poznania.

Poznań, dnia 18 stycznia 1924 r.

Sąd Powiatowy.

746. W rejestrze stowarzyszeń zapisano dzisiaj przy Nr. 216: „Gong", klub młodzieży artystycznej uczniów Państwowego Konserwatorjum Muzycznego w Poznaniu, że w miejsce ustępujących członków:

1. Wacława Zastrzeżyńskiego,
2. Stanisława Ratusińskiego,
3. Zofji Nyczównej,
4. Antoniego Kowalika

wybrano jako nowych członków Zarządu uczniów Państwowego Konserwatorjum Muzycznego:

1. Teofila Kaczmarka,
2. Hannę Opieńską,
3. Janinę Piekarczykównę i
4. Halszkę Liebekównę.

Poznań, dnia 8 lutego 1924 r.

Sąd Powiatowy.

747. W naszym rejestrze spółdzielni pod Nr. 3 wpisano odnośnie do firmy Mleczarnia w Śremie: Uchwałą Walnego zebrania z dnia 23 września 1922 r. spółdzielnię rozwiązano. Likwidatorami są: 1. posiedziciel dóbr Zdzisław Skrzydlewski z Mechlina, 2. Jan Leśniczak z Dąbrowy i 3. Roman Mieloch ze Śremu. Wzywa się równocześnie wszystkich wierzycieli do zgłoszenia swych roszczeń.

Śrem, dnia 31 stycznia 1924 r.

Sąd Powiatowy.

748. W naszym rejestrze spółdzielni wpisano odnośnie do firmy pod Nr. 3 Mleczarnia w Śremie, że w myśl uchwały Walnego zebrania z dnia 7. V. 1923 r. członkiem Zarządu w miejsce ustępującego gospodarza Gustawa Jachna z Borgowa wybrano dzierżawcę mleczarni Władysława Srodzińskiego w Śremie.

Śrem, dnia 30 stycznia 1924 r.

Sąd Powiatowy.

749. W naszym rejestrze spółdzielni pod Nr. 5 odnośnie do firmy Bank Ludowy w Książu zapisano, że w myśl uchwały Rady Nadzorczej z dnia 31 grudnia 1923 r. w miejsce ustępującego członka Zarządu kupca Stanisława Rosemanna wybrano kupca Maksymiljana Ulanowskiego z Książa członkiem Zarządu.

Śrem, dnia 18 stycznia 1924 r.

Sąd Powiatowy.

750. W naszym rejestrze handlowym B. zapisano dzisiaj pod Nr. 10 przy firmie „Zegar", Towarzystwo Akcyjne w Śremie, że w miejsce ustępującego Edmunda Heina ze Śremu wybrano inżyniera Wiktora Kaszę z Poznania, jako jedynego członka Zarządu.

Śrem, dnia 29 lutego 1924 r.

Sąd Powiatowy.

751. W naszym rejestrze spółdzielni pod Nr. 24 odnośnie do Spółdzielni zakupu i sprzedaży skór surowych i odpadków w Śremie zapisano, że na podstawie uchwały walnego zebrania z dnia 23. V. 1923 r. § 5 statutu zmieniono w tym kierunku, że udział podwyższono do kwoty 50 tysięcy marek, płatne najpóźniej do 1. IX. 1923 r. Kto udział zapłaci do 1 lipca 1923 r., partycypuje w zyskach za cały rok bieżący. Wstępne podniesiono na 1000 mk. — od dalszych udziałów na 500 mk. — odpowiedzialność zaś za jeden udział ustalono na 100 000 mk. W myśl uchwały Rady Nadzorczej z dnia 6-go grudnia 1923 r. Zarząd składa się z dwóch członków, którymi są: Olszewski Stanisław i Rusiak Stanisław ze Śremu.

Śrem, dnia 30 stycznia 1924 r.

Sąd Powiatowy.

752. W naszym rejestrze spółdzielczym zapisano dzisiaj pod Nr. 37: Statutem z dnia 7 grudnia 1923 r. utworzono spółdzielnię Konsum Urzędników na powiat śremski, Spółdzielnia z odpowiedzialnością ograniczoną w Śremie. Celem spółdzielni jest podniesienie gospodarstwa członków przez prowadzenie wspólnego przedsiębiorstwa, nabywanie i sprzedaż przedmiotów codziennego zapotrzebowania za gotówkę swoim członkom. Udział wynosi 1 miljon mk., liczba udziałów nieograniczona. Zarząd składa się z trzech członków i to: Marjana Wołyńskiego, Czesława Czechowskiego i Franciszka Rożewicza, wszyscy w Śremie zamieszkali. Ogłoszenia spółdzielni uskutecznia się w Orędowniku Powiatowym w Śremie. Rok obrachunkowy zgadza się z rokiem kalendarzowym. Oświadczenie woli imieniem spółdzielni składają conajmniej 2 członkowie Zarządu, którzy pod firmą spółdzielni kładą swoje podpisy.

Śrem, dnia 8 lutego 1924 r.

Sąd Powiatowy.

753. W naszym rejestrze handlowym B wpisano przy firmie „Przędzalnia i Tkalnia, Towarzystwo Akcyjne w Środzie" pod Nr. 3 zapisanej dnia 27 sierpnia 1923 r., że na walnem zebraniu z dnia 8-go marca 1923 r. uchwalono podwyższenie kapitału zakładowego o dalsze 75 miljonów mk. przez wydanie 70 000 sztuk akcji tysiącmarkowych, brzmiących na okaziciela i to 50 tysięcy sztuk po kursie 160%, 20 tysięcy po kursie 300% i 5 tysięcy sztuk akcji imiennych po kursie 500%.

Dalej wpisano tamże dzisiaj, że na walnem zebraniu z dnia 25 lipca 1923 r. uchwalono podwyższenie kapitału zakładowego o dalsze 200 miljonów mk. przez wydanie akcji nowej emisji i to 200 tysięcy akcji na okaziciela, które wydane będą po kursie 300%.

Środa, dnia 5 grudnia 1923 r.

Sąd Powiatowy.

754. W naszym rejestrze stowarzyszeń wpisano dziś pod Nr. 5 Towarzystwo Gimnastyczne „Sokół" w Środzie, a członków tegoż: Erazma Klerykowskiego, Stefana Rektorowskiego, Franciszka Świta, Józefa Olszańskiego, Maksymiljana Besserta, Wincentego Jankiewicza, Pelagję Bambnistównę, Józefa Grabiasa, Antoniego Rydlewskiego, Czesława Namysłowskiego i Romana Dydymskiego, wszystkich ze Środy.

Środa, dnia 8 listopada 1923 r.

Sąd Powiatowy.

755. W naszym rejestrze stowarzyszeń wpisano dziś pod Nr. 6 Stowarzyszenie „Plantatorów Buraków Cukrowych przy Cukrowni w Środzie" z siedzibą w Środzie, a członków Zarządu dzierżawcę dóbr Alfreda Milewskiego z Kijewa, dzierżawcę dóbr Janusza Milewskiego z Jarosławca, rolnika Franciszka Majchrzyckiego z Koszut i dzierżawcę folwarku Wojciecha Małeckiego ze Środy.

Środa, dnia 13 listopada 1923 r.

Sąd Powiatowy.

756. W naszym rejestrze handlowym A. wpisano dziś przy firmie „Hulda Strobel, Zaniemyśl", pod Nr. 69 zapisanej, że firma wygasła.

Środa, dnia 29 listopada 1923 r.

Sąd Powiatowy.

757. W naszym rejestrze handlowym A. wpisano dziś przy firmie „Ignacy Konarski, Środa", właściciel kupiec Ignacy Konarski w Środzie, pod Nr. 81 zapisanej, że firma wygasła.

Środa, dnia 3 stycznia 1924 r.

Sąd Powiatowy.

758. W naszym rejestrze handlowym A. wpisano dziś przy firmie „M. Mielcarek i E. Bembnista, skład żelaza w Środzie", osobiście odpowiedzialni spólnicy: kupiec Michał Mielcarek i kupiec Edmund Bembnista, obaj ze Środy, pod Nr. 92 zapisanej, że spółka rozwiązana, a firma wygasła.

Środa, dnia 8 września 1923 r.

Sąd Powiatowy.

759. W naszym rejestrze handlowym A. wpisano dziś firmę Edmund Bembnista, Środa, a jej właściciela kupca Edmunda Bembnistę w Środzie. Interes ten prowadzi skład żelaza i materjałów budowlanych.

Środa, dnia 8 września 1923 r.

Sąd Powiatowy.

760. W naszym rejestrze handlowym A. wpisano dziś firmę Michał Mielcarek, Środa, a jej właściciela kupca Michała Mielcarka w Środzie. Interes ten prowadzi skład żelaza i materjałów budowlanych.

Środa, dnia 8 września 1923 r.

Sąd Powiatowy.

761. W rejestrze handlowym A. Nr. 188 zapisano przy firmie Ignacy Nadolny w Żninie. Firma wygasła.

Żnin, dnia 18 lutego 1924 r.

Sąd Powiatowy.

Drukarnia Państwowa w Poznaniu